

Euroopan unionin

C 300

virallinen lehti

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

50. vuosikerta

12. joulukuuta 2007

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

- I *Päätöslauselmat, suosituksset ja lausunnot*

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Neuvosto

2007/C 300/01

- Neuvoston päätöslauselma, tehty 15 päivänä marraskuuta 2007, koulutuksesta Lissabonin strategian avaintekijänä 1

-
- II *Tiedonannot*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDONANNOT

Komissio

2007/C 300/02

- Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4817 — Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA) (1) 3

2007/C 300/03

- Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4946 — Goldman Sachs/Sintonia SpA/ Sintonia) (1) 3

2007/C 300/04

- Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4947 — Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain) (1) 4

2007/C 300/05

- Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4581 — Imperial Tobacco/Altadis) (1) 4

2007/C 300/06

- Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4122 — Burda/Hachette/JV) (1) 5

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

Neuvosto

2007/C 300/07	Neuvoston ja neuvostossa kokoontuvien jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmat annettu 15 päivänä marraskuuta 2007 opettajankoulutuksen laadun parantamisesta	6
---------------	---	---

Komissio

2007/C 300/08	Euron kurssi	10
---------------	--------------------	----

JÄSENVÄLTIODEN ANTAMAT TIEDOTTEET

2007/C 300/09	Tiivistelmä tiedoista, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnnettäväan valtiontuken ja asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 nojalla myönnettävästä valtiontuesta	11
2007/C 300/10	Räjähdyssaarallisissa tiloissa käytettäviksi tarkoitettuja laitteita ja suoja- ja risteytelyt ja jäsenvaltioiden lainsäädännön lähetämisestä 23 päivänä maaliskuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/9/EY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto (⁽¹⁾)	14
2007/C 300/11	Tiivistelmä tiedoista, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnnettäväan valtiontuken ja asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 nojalla myönnettävästä valtiontuesta	16

V Ilmoitukset

HALLINNOLLISET MENETTELYT

Euroopan henkilöstövalintatoimisto (EPSO)

2007/C 300/12	Ilmoitus avoimista kilpailuista OHIM/AD/01-02/07 ja OHIM/AST/01-02/07	21
---------------	---	----

(⁽¹⁾) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kolmannella kansisivulla)

KILPAILUPOLITIIKAN TOIMEENPANOON LIITTYVÄT MENETTELYT

Komissio

2007/C 300/13	Valtiontuki — Puola — Valtiontuki C 34/07 (ex N 93/06) — Meriliikennettä koskevan tonnistovero-järjestelmän käyttöönotto — Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾	22
2007/C 300/14	Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications) — Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	37

MUUT ILMOITUKSET

Komissio

2007/C 300/15	Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen	38
---------------	---	----

 FI

I

(Päättöslauselmat, suosituksset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

NEUVOSTO

**Neuvoston päättöslauselma,
tehty 15 päivänä marraskuuta 2007,
koulutuksesta Lissabonin strategian avaintekijänä**

(2007/C 300/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

OTTAA HUOMIOON seuraavaa:

1. Lissabonissa maaliskuussa 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto asetti Euroopan unionille strategisen tavoiteen ⁽¹⁾, jonka mukaan "siiä on tultava maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin tietoon perustuva talous, joka kykenee ylläpitämään kestävää talouskasvua, luomaan uusia ja parempia työpaikkoja ja lisäämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta", ja antoi koulutusministereiden erityistehtäväksi "aloittaa laaja keskustelu koulutusjärjestelmien konkreetisista tulevaisuuden tavoitteista keskittyen yhteisiin huolenaiheisiin ja prioriteeteihin ja ottaen huomioon kansalliset erityispiirteet".
2. Barcelonan Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 2002 hyväksymässä Euroopan koulutusjärjestelmien yhteisten tavoitteiden yksityiskohtaisessa seurantaohjelmassa ⁽²⁾ ("Koulutus 2010" -työohjelma) asetetut tavoitteet ja avoimen koordinointimenetelmän kehittäminen avasivat uusia mahdollisuuksia koulutusalan yhteistyöhön unionissa.
3. Neuvosto antoi 27 päivänä kesäkuuta 2002 päättöslauselman elinkäisestä oppimisesta ⁽³⁾, jossa jäsenvaltioita kehotettiin edistämään kaikkien kansalaisten elinkäistä oppimista laadimalla ja toteuttamalla kattavia ja yhtenäisiä elinkäisen oppimisen strategioita.
4. Kevään 2005 Eurooppa-neuvosto suoritti Lissabonin strategian väliarvioinnin, ja myöhemmin hyväksyttiin kaudelle 2005–2008 yhdennetty suuntaviivat, joissa kehotettiin

laajentamaan ja parantamaan ihmilliseen pääomaan tehtäviä investointeja ja mukauttamaan koulutusjärjestelmää uusiin pääevyysvaatimuksiin ⁽⁴⁾.

5. Neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat antoivat 14 päivänä marraskuuta 2006 päätelmat tehokkuudesta ja tasapuolisuudesta koulutuksessa. Päätelmissä painotettiin, että kehittämällä tehokkaita, tasapuolisia ja laadukkaita koulutusjärjestelmää vähennetään merkittävästi työttömyden, sosiaalisen syrjäytymisen ja ihmillisten voimavarojen haaskauksen riskejä nykyajan osaamistaloudessa ⁽⁵⁾.
6. Kevään 2007 Eurooppa-neuvosto antoi päätelmat ⁽⁶⁾, joissa korostettiin, että koulutus on välttämätön edellytys hyvin toimivalle osaamiskolmiolle (koulutus, tutkimus ja innovointi) ja että sillä on keskeinen rooli kasvun ja työllisyyden edistämisessä.

PANEE MERKILLE komission äskettäisen tiedonannon ⁽⁷⁾, jossa arvioidaan kasvun, kilpailukyvyn ja innovoinnin tehostamiseen tähtäävän tarkistetun Lissabonin strategian kolmea ensimmäistä vuotta ja esitetään tärkeimpiä tulevia haasteita.

⁽¹⁾ Neuvoston suositus 2005/601/EY jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajoiksi suuntaviivoiksi (vuosiksi 2005–2008) ja neuvoston päättös 2005/600/EY jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntavivista.

⁽²⁾ EYVL C 298, 8.12.2006, s. 3.

⁽³⁾ Asiat. 7224/07, 15 kohta.

⁽⁷⁾ KOM(2007) 581 lopullinen — Komission tiedonanto: The European Interest — succeeding in the age of globalisation.

⁽⁴⁾ SN 100/1/00 REV 1.

⁽⁵⁾ EYVL C 142, 14.6.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL C 163, 9.7.2002, s. 1.

Sen VARMISTAMISEKSI, että elinikäisen koulutuksen korvaamaton merkitys Lissabonin strategian kannalta tunnustetaan täysin, sekä Lissabonin strategian seuraavaan vaiheeseen liittyvien ehdotusten edistämiseksi ja uuden vaiheen ja siihen liittyvän "Koulutus 2010" -työohjelman vastavuoroisten yhteyskien vahvistamiseksi,

Sekä sen lisämerkityksen KOROSTAMISEKSI, jota koulutus tuo paitsi kasvua ja työllisyyttä koskevien Lissabonin tavoitteiden toteuttamiseen myös eurooppalaisiin yhteiskuntiin kohdistuviin muihin haasteisiin — kuten kasvava globalisaatio, väestökehityksen muutos ja muuttoliike, teknologinen kehitys, ilmastonmuutos ja kestävä kehitys — vastaaniseen,

KOROSTAA, että:

1. Koulutus muodostaa yhden osaamiskolmion osa-alueen, ja sillä on keskeinen merkitys tutkimuksen ja innovoinnin vaatiman laajan taitoperustan ja luovuuden tarjoamisen kannalta. Euroopan tuleva kasvu ja kansalaisten hyvinvointi perustuu koulutukseen.
2. Kattavien ja yhtenäisten elinikäisen oppimisen strategioiden täytäntöönpanossa olisi pyrittävä tehokkuuteen ja tasapuolisuteen samalla kun edistetään huippuosaamista, innovointia ja luovuutta. Koulutusjärjestelmien olisi paitsi luotava perusta suuremmalle taloudelliselle kilpailukyvylle ja henkilöiden työllistyydydelle, myös vahvistettava sosialista yhteenkuuluvutta, kestävää kehitystä, henkilökohtaista kehitystä ja kansalaisten aktiivisempaa yhteiskunnallista osallistumista.
3. Varhaiskasvatuksen parantaminen, avaintaitojen hankkimiseen kannustaminen, ammattikoulutuksen houkuttelevuuden lisääminen, elinikäisen ohjauksen kehittäminen, täydennys- ja korkeakoulutuksen saatavuuden ja niihin liittyvän huippuosaamisen parantaminen, aikuisoppimisen laajentaminen sekä opettajankoulutuksen laadun parantaminen ovat tehokkaita keinuja varmistaa kaikille kansalaisille paremmat taidot, jotta he kykenisivät paremmin osallistumaan aktiivisesti sosiaaliseen ja taloudelliseen kehitykseen.
4. Opiskelijoiden yhä monimuotoisempien taustojen vuoksi koulutus on eurooppalaiseen talouselämään ja yhteiskuntaan sopeutumisen ja kulttuurien välisen vuoropuhelun edistämisen tärkeimpää keinoja.
5. Elinikäisen oppimisen perusedellytyksiä voitaisiin lujittaa kannustamalla sellaisten oppimisorganisaatioiden ja -kumpانuksien kehittämiseen, joissa on mukana sidosryhmiä ja työnantajia, ja kehittämällä verkko-opiskeluun, tarvittavien

taitojen tunnistamiseen, oppimistulosten validointiin ja elinikäiseen ohjaukseen tarvittavia infrastruktuureja sekä tutkimalla mahdollisia uusia rahoitusjärjestelyjä.

PYYTÄÄ NÄIN OLLEN JÄSENVÄLTIÖITÄ JA KOMISSIOTA kutakin toimivaltansa puitteissa:

1. Painottamaan koulutuksen merkitystä koko Lissabonin strategiassa, erityisesti korostamalla kasvua ja työllisyyttä koskevien yhdennettyjen suuntaviivojen kilpailukykyiosossa koulutuksen keskeistä asemaa osaamiskolmiossa tutkimuksen ja innovoinnin rinnalla, ja painottamaan suuntaviivojen työllisyysiosossa, että elinikäisellä oppimisella on perustavanlaatuisen merkitys pyrittäessä antamaan EU:n kansalaissille mahdollisuudet menestyä osaamistaloudessa ja osallistua siihen täysimittaisesti sekä varmistamaan, että kaikki ryhmät, myös syrjäytymisvaarassa olevat, voivat kehittää tähän tarvitsevia tietoja, taitoja ja pätevyyskäytäviä.
2. Korostamaan koulutuksen merkitystä paitsi työllisyyden, kilpailukyvyn ja innovoinnin edistämisessä, myös sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, aktiivisen kansalaisuuden ja itsensä kehittämisen tukemisessa ja muihin eurooppalaisten yhteiskuntien haasteisiin vastaanisessa.
3. Varmistamaan, että koulutuspolitiikka sopii yhteen muita aloja koskevien politiikkojen kanssa, joita ovat muun muassa tutkimus, yritystoiminta ja innovointi, tietoyhteiskunta, työllisyys, sosiaaliasiat, nuoriso, kulttuuri, terveys, muuttoliike ja ulkosuhteet, tehostamaan koulutusneuvoston ja muiden neuvoston kokoonpanojen välistä yhteistyötä sekä pohtimaan, miten sidosryhmien näkemykset voitaisiin ottaa laajemmin huomioon.
4. Lujittamaan koulutusneuvoston strategista asemaa koulutuksen avoimessa koordinointimenetelmässä erityisesti ottamalla tulokset huomioon sekä Euroopan että kansallisen tason poliittisessa päätöksenteossa ja rakentamalla koulutuspolitiikalle vankka tietopohja.
5. Varmistamaan "Koulutus"-työohjelman ja kasvua ja työllisyyttä koskevien Lissabonin yhdennettyjen suuntaviivojen väliset selkeät yhteydet ja samalla parantamaan jäsenvaltioiden ja komission tällä alalla tekemän yhteistyön organisointia sekä vuoden 2010 jälkeisen työohjelman osalta edelleen pohtimaan ohjelman päättävöitteitä ja sitä, miten elinikäistä koulutusta koskeva lähestymistapa voitaisiin ottaa huomioon aiempaa laajemmin.

II

*(Tiedonannot)***EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT
TIEDONANNOT****KOMISSIO****Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen****(Asia COMP/M.4817 — Aviva Italia Holding SpA/Banco Popolare Soc. Coop./Novara Assicura SpA)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)****(2007/C 300/02)**

Komissio päätti 6. joulukuuta 2007 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielessä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivulla (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapaätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustossa asiakirjanumerolla 32007M4817. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia COMP/M.4946 — Goldman Sachs/Sintonia SpA/Sintonia)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)****(2007/C 300/03)**

Komissio päätti 5. joulukuuta 2007 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielessä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivulla (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapaätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustossa asiakirjanumerolla 32007M4946. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.4947 — Vodafone/Tele2 Italy/Tele2 Spain)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2007/C 300/04)

Komissio päätti 27. marraskuuta 2007 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielessä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivulla (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustossa asiakirjanumerolla 32007M4947. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.4581 — Imperial Tobacco/Altadis)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2007/C 300/05)

Komissio päätti 18. lokakuuta 2007 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 2 kohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielessä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivulla (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustossa asiakirjanumerolla 32007M4581. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia COMP/M.4122 — Burda/Hachette/JV)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2007/C 300/06)

Komissio päätti 26. huhtikuuta 2006 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivulla (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustossa asiakirjanumerolla 32006M4122. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

NEUVOSTO

**Neuvoston ja neuvostossa kokoontuvien jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmat annettu
15 päivänä marraskuuta 2007 opettajankoulutuksen laadun parantamisesta⁽¹⁾**

(2007/C 300/07)

NEUVOSTO JA NEUVOSTOSSA KOKOONTUVAT JÄSENVÄLTIODEN
HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

tukemiseksi ammatillisella peruskoulutuksella ja jatkokoulutuksella, sekä pyrkiä saamaan opetus- ja koulutusalalle henkilöitä, joilla on muiden alojen ammattikokemusta⁽⁴⁾.

OTTAVAT HUOMIOON:

1. Lissabonissa 23. ja 24. maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmat, joissa korostetaan, että ihmisiin investointi on ratkaisevan tärkeää Euroopan asemalle osaamistaloudessa ja joissa todetaan, että jäsenvaltioiden "olisi toimittava opettajien liikkuvuuden esteiden poistamiseksi sekä erittäin ammattitaitoisten opettajien kiinnostuksen herättämiseksi asiaan"⁽²⁾.
2. Neuvoston (koulutus) helmikuussa 2001 Eurooppa-neuvostolle toimittaman selvityksen, joka koskee koulutusjärjestelmien konkreettisia tulevaisuuden tavoitteita ja jossa korostettiin opettajien muuttuvaa asemaa: samalla kun he jatkavat edelleen tiedon jakamista, "he ovat myös oppijoiden yksilöllisen tiedonhankinnan ohjaajia"⁽³⁾.
3. Koulutus 2010 -työohjelman tavoitteen 1.1 "Opettajien ja kouluttajien koulutuksenparantaminen", jossa korostetaan, että on tärkeää houkutella hyvin koulutettuja ja motivoituneita ihmisiä opetusammattieihin ja pitää heidät ammatissa, määrittää taidot, jotka opettajilla on oltava yhteiskunnan muuttuihin tarpeisiin vastaamiseksi, luoda edellytykset opettajien
4. Neuvoston 27. kesäkuuta 2002 antaman päätöslauselman elinkäisestä oppimisesta, jossa kehotetaan jäsenvaltioita parantamaan elinkäiseen oppimiseen osallistuvien opettajien koulutusta tietoyhteiskunnassa tarvittavien taitojen hankkimiseksi⁽⁵⁾.
5. Neuvoston ja komission 26. helmikuuta 2004 esittämän yhteisen välimuistion koulutusta koskevien Lissabonin tavoitteiden saavuttamisen etenemisestä⁽⁶⁾, jossa pidetään ensisijaisen tärkeänä opettajien tarvitsemaa ammattitaitoa ja ammattipätevyyttä koskevien yhteisten eurooppalaisten periaatteiden kehittämistä, jotta he selviäisivät muuttuvista tehtävistään osaamisyhteiskunnassa⁽⁷⁾.
6. Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpanon edistymisestä 23. helmikuuta 2006 annetun neuvoston ja komission yhteisen välimuistion, jossa korostetaan, että "koulutusjärjestelmien tehokkuuden parantamiseksi on olennaista investoida opettajien ja kouluttajien koulutukseen sekä vahvistaa koulutuslaitosten johtoa"⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Nämä päätelmat koskevat yleissivistävän koulutuksen ja ammatillisen peruskoulutuksen opettajia; opettajalla tarkoitetaan tassä henkilöä, jolla jäsenvaltion lainsäädännössä ja käytännössä tunnustetaan olevan opettaja (tai vastaavan) asema. Tähän määritelmään eivät sisälly henkilöt, jotka toimivat ammatissa virallisista koulutusjärjestelmien ulkopuolella, koska heidän suorittamiensa tehtävien laatu ja puitteet ovat erilaiset.

⁽²⁾ Asiat. SN 100/1/00 REV 1.

⁽³⁾ Asiat. 5980/01.

⁽⁴⁾ EYVL C 142, 14.6.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL C 163, 9.7.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ Asiat. 6905/04.

⁽⁷⁾ Asiaskirjan 12414/07 ADD 1 liitteet I ja II.

⁽⁸⁾ EUVL C 79, 1.4.2006, s. 1.

7. Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 14. marraskuuta 2006 antamat päätelmät tehokkuudesta ja tasapuolisudesta koulutuksessa, joissa todetaan, että ”*opettajien, kouluttajien, muun opetushenkilöstön sekä ohjaus- ja huoltopalvelujen motivaatio, taidot ja pätevyys samoin kuin koulujen laadukas johtaminen kuuluvat tärkeimpiin tekijöihin pyrittäässä saavuttamaan laadukkaita oppimistuloksia*” ja että ”*opetushenkilöstön ponnisteluja olisi tuettava jatkuvalla ammattitaiton kehittämisellä*”.
8. Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 14. marraskuuta 2006 antamat päätelmät ammatillista koulutusta koskevan tehostetun eurooppalaisen yhteistyön tulevista painopisteistä, joissa korostetaan, että tarvitaan erittäin päteviä opettajia, jotka kehittävät ammattitaitoaan jatkuvasti ⁽⁹⁾.
9. Euroopan parlamentin ja neuvoston 15. marraskuuta 2006 tekemän päätöksen N:o 1720/2006/EY elinikäisen oppimisen toimintaohjelman perustamisesta, johon kuuluvan Comenius-ohjelman erityistavoitteena on parantaa opettajankoulutuksen laatua ja edistää sen eurooppalaista ulottuvuutta ⁽¹⁰⁾.
10. Euroopan parlamentin ja neuvoston 18. joulukuuta 2006 antaman suosituksen 2006/961/EY elinikäisen oppimisen avaintaidoista ⁽¹¹⁾, jossa esitetään ne vähimmäistiedot, -taidot ja -asenteet, jotka kaikkien oppilaiden olisi omaksuttava peruskoulutuksen loppuun mennessä voidakseen osallistua osaamisyhteiskuntaan ja jotka edellyttävät yleisen luonteensa takia enemmän yhteistyötä ja tiimityötä opettajien välillä sekä sellaista lähestymistapaa opetuksen, joka ylittää tavanomaiset oppiainerajat,

OVAT TYYTYVÄISIÄ komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille 23. elokuuta 2007 antamaan tiedonantoon opettajankoulutuksen laadun parantamisesta ⁽¹²⁾, jossa todetaan opetuksen ja opettajankoulutuksen laadun olevan avainasemassa koulutustason nostamisessa ja Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa ja jossa esitetään siltä pohjalta ehdotuksia niiden ylläpitämiseksi ja parantamiseksi.

VAHVISTAVAT, että vaikka vastuu koulutusjärjestelmien organisaatiosta ja sisällöstä sekä Koulutus 2010 -työohjelman tavoitteiden 1.1 saavuttamisesta on yksittäisillä jäsenvaltioilla ja vaikka koulut toimivat monissa jäsenvaltioissa melko itsenäisesti, Euroopan tason yhteistyöstä on hyötyä jäsenvaltioiden pyrkisessä saavuttamaan yhteiset tavoitteet erityisesti, kun käytetään avointa

⁽⁹⁾ EUVL C 298, 8.12.2006, s. 8.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽¹¹⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 5.

⁽¹²⁾ Asiak. 12414/2007 + ADD 1 + ADD 2.

koordinointimenetelmää, johon kuuluu yhteisten periaatteiden ja tavoitteiden kehittäminen sekä yhteiset aloitteet kuten vertaisoppimistoimet, kokemusten ja hyvien toimintatapojen vaihto sekä keskinäinen seuranta.

KATSOVAT SEURAAVAA:

1. Korkeatasoinen opetus on edellytys korkeatasoiselle koulutukselle, joka puolestaan yhdessä muiden asiaankuuluvien politiikan alueiden, kuten talouspolitiikan, sosiaalipoliikan ja tutkimuksen, kanssa määrittää vahvasti pitkällä aikavälillä Euroopan kilpailukyvyn ja kyvyn luoda enemmän työpaikkoja ja kasvua Lissabonin tavoitteiden mukaisesti.
2. Yhtä tärkeää on se, että opetus tarjoaa yhteiskunnallisesti erittäin merkittävän palvelun: opettajilla on merkittävä tehtävä auttaessaan ihmisiä tunnistamaan kykynsä ja kehittämään niitä ja saavuttamaan henkilökohtaisen kasvun ja hyvinvoinnin potentiaalinsa sekä hankkimaan ne moninaiset tiedot, taidot ja avaintaidot, joita he kansalaisina tarvitsevat yksityiselämässään, yhteiskunnassa ja työelämässä.
3. Opettajien kyky ottaa vastaan haasteet, jotka liittyvät sosiaalisen ja kulttuurisen moninaisuuden lisääntymiseen kouluissa, on olennaisen tärkeää tasapuolisempien koulutusjärjestelmien kehittämisen kannalta ja pyrittäässä tarjoamaan yhtäläiset mahdollisuudet kaikille.
4. Opettajien koulutus on keskeinen tekijä Euroopan koulutusjärjestelmien nykyäikaistamisessa, ja yleisen koulutustason nousu ja käytettävissä olevat tehokkaat opettajankoulutusjärjestelmät nopeuttavat Koulutus 2010 -työohjelman yhteisten tavoitteiden saavuttamista.
5. Edellä mainituista syistä jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota opettajankoulutuksen laadun ylläpitämiseen ja parantamiseen koko opetusuran ajan.

PANEVAT MERKILLE seuraavaa:

1. Useat sosiaaliset, kulttuuriset, taloudelliset ja tekniset muutokset yhteiskunnassa asettavat uusia vaatimuksia opettajan ammatille ja lisäävät tarvetta kehittää pätevyyskeskeisempää lähestymistapoja opettamiseen ja tarvetta painottaa enemmän oppimistuloksia.

Hankkiessaan avaintaitoja elämää varten oppilaiden odotetaan kehittävän entistä itsenäisempää oppimista ja ottavan vastuuta omasta oppimisestaan.

Lisäksi kaikilla luokilla oppijoilla saattaa olla entistä vaihtelevampi tausta ja hyvin erilaisia kykyjä.

Jotta opettajat voisivat mukauttaa opetusmenetelmäänsä oppijoiden kehittyviin tarpeisiin, heidän on päivitetvä säännöllisesti olemassa olevia taitojaan ja/tai kehitettävä uusia.

2. Opettajille asetetut uudet vaatimukset synnyttävät tarpeen kehittää uusia oppimisympäristöjä ja lähestymistapoja opettamiseen ja edellyttävät lisäksi hyvää ammatillista otetta.

Koulujen muuttuessa itsenäisemmiksi ja avoimemminaksi oppimisympäristöiksi opettajilla on yhä suurempi vastuu oppimisprosessin sisällöstä, organisoinnista ja seuraamisesta ja myös omasta ammatillisesta kehittymisestään koko uran ajan.

3. Tämä puolestaan asettaa uusia haasteita opettajankoulutuslaitoksiin, opettajien koulutajille ja kouluille näiden kehittäessä tai toteuttaessa ohjelmia sekä opettajiksi opiskelevia että ammatissa jo toimivia opettajia varten. Jotta opettajan-koulutusjärjestelmät voisivat vastata näihin haasteisiin, tarvitaan parempaa koordinointia opettajankoulutuksen eri tasojen välillä aina peruskoulutuksesta uran varhaisessa vaiheessa annetun lisätuen kautta ("perehdytys" ⁽¹³⁾) ammatiliseen kehittymiseen tähtäävään jatkokoulutukseen.

Lisäksi tarvitaan parempia kannustimia opettajien taitojen saattamiseksi ajan tasalle koko ammattiuran ajan ja ponnisteilua myös sen varmistamiseksi, että jatkokoulutuksella vastaan opettajien tarpeisiin sekä laadun että määrän osalta.

4. Monissa jäsenvaltioissa on tarve paitsi houkutella opettajiksi uusia, myös muista ammateista kokemuksia saaneita riittävän päteviä ihmisiä, myös saada kokeneita opettajia jäämään alalle varhaisen eläkkeelle lähdön tai muihin ammatteihin siirtymisen sijasta.

Opettajankoulutuksen laadun parantaminen voi olla yksi keino opetusalan tekemiseksi houkuttelevaksi uravalinnaksi.

⁽¹³⁾ "Perehdytyksellä" tarkoitetaan joissakin jäsenvaltioissa noudatettua menettelyä, jonka puitteissa hiljattain valmistuneille opettajille annetaan heidän ensimmäisinä työvuosinaan (esim. tutoriomalla, kouluttamalla ja opastamalla) lisätukea, jota he tarvitsevat pystyäkseen hoitamaan uutta tehtävänsä koulussa ja ammatissa; kyseisen tuen avulla kurotaan umpeen opettajan peruskoulutuksen ja varsinaisen ammatin harjoittamisen välistä kuilua.

SOPIVAT vastuidensa puitteissa seuraavaa:

1. Pyritään varmistamaan, että
 - opettajilla on korkeakoulun antama ammattipätevyys ⁽¹⁴⁾, jossa tutkimusperustaiset opinnot ja opetusharjoittelut ovat sopivassa tasapainossa,
 - opettajilla on erityistietämys opettamistaan aineista sekä tarvittavat pedagogiset taidot,
 - opettajilla on mahdollisuus päästä tehokkaisiin urakehitystukiohjelmiin uransa alussa,
 - opettajilla on mahdollisuus saada asianmukaista tutorointitukea koko uransa ajan,
 - opettajia tuetaan ja kannustetaan koko opetusuran ajan tarkistamaan oppimistarpeitaan ja hankkimaan uusia tietoja, taitoja ja valmiuksia virallisen oppimisen, arkioppimisen ja epävirallisen oppimisen avulla, mukaan lukien vaihdot ja työ- tai opiskelujaksot ulkomailta.
2. Pyritään varmistamaan, että johtotehtävissä toimivilla opettajilla on opetustaitojen ja -kokemuksen lisäksi mahdollisuus päästä korkeatasoiseen koulunhallinto- ja johtamiskoulutukseen.
3. Pyritään varmistamaan, että opettajien peruskoulutus, uran alkuvaiheessa annettava tuki ja muu ammatillinen kehittäminen ovat koordinoituja, johdonmukaisia, resursseiltaan riittäviä ja että niiden laatu on varmistettu.
4. Pohditaan toimenpiteitä, joilla nostettaisiin ammattipätevyden tasoa ja käytännön kokemuksen astetta, joita edellytetään opettajana toimivilta.
5. Edistetään tiiviimpää yhteyksiä ja kumppanuuksia koulujen — joiden tulisi kehittyä "oppimisyhteisöksi" — ja opettajankoulutuslaitosten välillä varmistaen samalla, että nämä laitokset tarjoavat yhdenmukaisia, korkealaatuisia ja asianmukaisia opettajankoulutusohjelmia, jotka vastaavat tehokkaasti koulujen, opettajien ja koko yhteiskunnan kehittyviä tarpeita.

⁽¹⁴⁾ Tai ammatillisen perusopetuksen piirissä työskentelevien tapauksessa, ovat hyvin päteviä ammattialallaan ja heillä on sopiva pedagoginen pätevyys.

6. Edistetään opettajien peruskoulutuksessa uran alkuvaiheessa annettavan tuen ja jatkuvan ammatillisen kehityksen avulla sellaisten pätevyyskien hankkimista, että opettaja pystyvät:
- opettamaan yleisiä valmiuksia, kuten avaintaitoja koskevassa suosituksessa mainittuja valmiuksia (15),
 - luomaan turvallisen ja houkuttelevan oppimisympäristön, joka perustuu keskinäiseen arvostukseen ja yhteistyöhön,
 - opettamaan tehokkaasti heterogeenisissä luokissa, joiden oppilaiden sosiaiset ja kulttuuritaitot ovat erilaiset ja joilla on hyvin erilaisia kykyjä ja tarpeita, muun muassa erityisopetustarpeita,
 - työskentelemään läheisessä yhteistyössä kollegojen, vanhempien ja laajemman yhteisön kanssa,
 - osallistumaan sen koulun tai koulutuslaitoksen kehittämiseen, jonka palveluksessa he ovat,
 - kehittämään uutta tietämystä ja olemaan innovoivia omaksumalla pohtiva työote ja osallistumalla koulutusta koskevan tutkimukseen,
 - hyödyntämään tieto- ja viestintätekniikkaa eri tehtäviässään sekä omassa jatkuvassa ammatillisessa kehittämisesään,
 - tulemaan itsenäisiksi oppijoiksi oman uranmittaisen ammatillisen kehityksensä puitteissa.
7. Tarjotaan asianmukaista tukea opettajankoulutuslaitoksille ja opettajien kouluttajille, jotta nämä voivat kehittää innovatiivisia vastauksia opettajankoulutuksen uusiin vaatimuksiin.

8. Tuetaan opettajien, opettajiksi opiskelevien ja opettajien kouluttajien liikkuvuusohjelmia, jotka on suunniteltu siten, että niillä on merkittävä vaikutus ammatilliseen kehitykseen ja että ne auttavat ymmärtämään paremmin kulttuurieroja ja lisävät tietoisuutta opetuksen eurooppalaisesta ulottuvuudesta.

9. Toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä opetusammattien tekemiseksi houkuttelevammaksi uravalinnaksi.

KEHOTTAVAT JÄSENVÄLTIÖITÄ KOMISSION TUELLA:

1. toimimaan yhdessä Euroopan tason yhteistyön tehostamiseksi avoimen koordinointimenetelmän puitteissa kuullen asiaankuuluvia sidosryhmiä ja edistäen Koulutus 2010 -työohjelman ja sen seuraajaohjelman monialaista poliittista tavoitetta ja siten myötävaikuttamaan näissä päätelmissä esitettyjen opettajankoulutuksen poliittisten painopisteiden toteuttamiseen.
2. käyttämään kaikkia mahdollisia välineitä kuten niitä, jotka ovat osa avointa koordinointimenetelmää, elinkäisen oppimisen ohjelmaa, seitsemättä tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelmaa ja Euroopan sosiaalirahastoa, edistääkseen opettajankoulutuspolitiikkojen kannalta merkityksellistä näytöön perustuvaa tietoa, vastavuoroista oppimista koskevia uusia aloitteita, innovatiivisia opettajankoulutushankkeita ja opettajien, opettajien kouluttajien ja opettajiksi opiskelevien liikkuvuutta yhtenäistä lähestymistapaa käytäen.

(15) Ks. alaviite 11.

KOMISSIO

Euron kurssi (¹)

11. joulukuuta 2007

(2007/C 300/08)

1 euro =

	Rahayksikkö	Kurssi		Rahayksikkö	Kurssi
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,4672	RON	Romanian leuta	3,5196
JPY	Japanin jeniä	164,24	SKK	Slovakian korunaa	33,098
DKK	Tanskan kruunua	7,4607	TRY	Turkin liiraa	1,7175
GBP	Englannin puntaa	0,716	AUD	Australian dollaria	1,6575
SEK	Ruotsin kruunua	9,405	CAD	Kanadan dollaria	1,482
CHF	Sveitsin frangia	1,665	HKD	Hongkongin dollaria	11,4415
ISK	Islannin kruunua	89,87	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,8709
NOK	Norjan kruunua	7,9975	SGD	Singaporin dollaria	2,1161
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	KRW	Etelä-Korean wonia	1 356,13
CYP	Kyproksen puntaa	0,585274	ZAR	Etelä-Afrikan randia	9,8583
CZK	Tšekin korunaa	26,04	CNY	Kiinan juan renminbiä	10,8287
EEK	Viron kruunua	15,6466	HRK	Kroatian kunaa	7,3195
HUF	Unkarin forinttia	251,62	IDR	Indonesian rupiaa	13 608,28
LTL	Liettuan litiä	3,4528	MYR	Malesian ringgitiä	4,863
LVL	Latvian latia	0,6976	PHP	Filippiinien pesoa	60,683
MTL	Maltan liiraa	0,4293	RUB	Venäjän ruplaa	35,894
PLN	Puolan złotya	3,5744	THB	Thaimaan bahtia	44,419

¹) Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

JÄSENVÄLTIOIDEN ANTAMAT TIEDOTTEET

Tiivistelmä tiedoista, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen ja asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 nojalla myönnettävästä valtiontuesta

(2007/C 300/09)

Tuen numero: XA 13/07

Jäsenvaltio: Alankomaat

Alue: Provincie Limburg

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäistä tukea saavan yrityksen nimi: Universiteit Wageningen (WUR) en indirect steun in natura (adviestraject) ten gunste van 40 ondernemingen in de primaire landbouwsector

Oikeusperusta: Algemene Wet Bestuursrecht titel 4.2 Subsidies, Algemene Subsidieverordening 2004 (van de Provincie Limburg) en de Nadere subsidieregels voor de bevordering van de economische ontwikkeling (van de Provincie Limburg)

Tukijärjestelmän vuosittaiset menot tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismääärä: Wageningenin yliopiston maksettava 100 000 EUR kertaluonteinen tuki (16,89 % yhteensä 592 000 EUR kokonaiskustannuksista)

Tuen enimmäisintensiteetti: 100 %

Täytäntöönpanoajankohta: 20 päivää siitä, kun Limburgin lääninhallitus (*Gedeputeerde Staten van Limburg*) on tehnyt asiasta päätöksen 30. tammikuuta 2007

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Hanke kestää 1 päivään helmikuuta 2008. Myöntämispäätökset on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa hankkeen päättymisestä, toisin sanoen 1 päivään elokuuta 2008 mennessä.

Tuen tarkitus: Työharjoittelumahdollisuksia maatalouden alkutuotannossa tarjoavien maatalousyritysten aseman vahvistaminen. Toissijaisena tavoitteena on osaamiseen perustuvan oppisopimusjärjestelmän kehittäminen. Yliopiston saama tuki käytetään tarjoamalla harjoitteluyrityksille apua 10 päivää kestävän kurssin muodossa sekä yrityssuunnitelman laatimiseen ja arvioinnin tekemiseen liittyvinä neuvontapalveluina.

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Maatalouden alkutuotannossa ja erityisesti voimaperäisen karjankasvatuksen ja puutarhaviljelyn alalla toimivat yritykset

Tukeen sovelletaan ryhmäpoikkeusasetuksen 15 artiklaa.

Tukikelpoiset kustannukset ovat yhteensä 592 000 EUR.

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
6229 GA Maastricht
Nederland

Internet-osoite: www.limburg.nl; valitse "zoek in limburg" ja näppäile "bevordering van de economische ontwikkeling"

Muita tietoja: Ei sovelleta

Tuen numero: XA 194/07

Jäsenvaltio: Liettuan tasavalta

Alue: —

Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Valstybės parama gyvulininkystės sektoriui (Schemos Nr. XA 64/07)

Oikeusperusta:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-162 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymas Nr. 3D-346 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“

Tukiohjelman arviodut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: 10 000 000 LTL virallisen eurokurssin mukaan (2 898 550 EUR)

Tuen enimmaisintensiteetti: Enintään 100 % kuolleiden eläinten poistamisesta ja hävittämisestä aiheutuvista kustannuksista silloin, kun eläinten TSE-testaus on pakollista.

Enintään 100 % kuolleiden eläinten poistamisesta aiheutuvista kustannuksista.

Enintään 75 % tällaisten kuolleiden eläinten hävittämisestä aiheutuvista kustannuksista.

Täytäntöönpanopäivä: 1. elokuuta 2007

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 31. joulukuuta 2013 saakka

Tuen tarkoitus: Tuki pk-yrityksille

Tuen myöntäminen karjankasvatusalalla toimiville yrityksille ja maanviljelijöille sen varmistamiseksi, että kaikkien kuolleiden eläinten valvontaa ja turvallista poistamista varten on olemassa jatkuva ohjelma.

Tukea myönnetään komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 16 artiklan mukaisesti

Tukikelpoisia kustannuksia ovat:

1. kuolleiden eläinten poistamisesta ja hävittämisestä aiheutuvat kulut silloin, kun eläinten TSE-testaus on pakollista;
2. kuolleiden eläinten poistamisesta ja hävittämisestä aiheutuvat kulut silloin, kun eläinten TSE-testaus ei ole pakollista.

Alat, joita tuki koskee: Maatalouden alkutuotanto

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija
Gedimino pr. 19 (Lelevelio g. 6)
LT-01103 Vilnius

Internet-osoite:

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

http://www.zum.lt/min/Isakymai/dsp_isakymas.cfm?IsakymasID=3409&langparam=LT

Muita tietoja: Kun muiden kuin ihmislainavinksi tarkoitettujen eläinperäisten sivutuotteiden poistamista ja hävittämistä koskevat uudet valtiontukisäännöt tulivat voimaan 1. toukokuuta 2007, kävi ilmi, että sääntöihin tarvitaan eräitä muutoksia. Näistä tärkein koski kuluvan kuukauden ennakkomaksun maksamista eläinperäisiä sivutuotteita käsitleville yrityksille.

Uuden tukiohjelman aikana eläinperäisiä sivutuotteita käsitlevien yritysten antamien tietojen vahvistamiseen kuluvaa aika on huomattavasti pidettyt, minkä vuoksi eläinperäisten tuoteteiden siirtämistä ja hävittämistä varten myönnetty valtiontuki maksetaan 40–45 kalenterivuorokauden kuluttua näiden kustannusten muodostumisesta.

Koska eläinperäisten sivutuotteiden siirtäminen ja hävittäminen omalla kustannuksella aiheuttaa yrityksille taloudellisia

vaikeuksia, säädöissä sallitaan kuluvan kuukauden ennakkomaksun maksamisen eläinperäisiä sivutuotteita käsitleville yrityksille.

Tuen numero: XA 195/07

Jäsenvaltio: Slovenian tasavalta

Alue: Območe Mestne občine Ptuj

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäistä tukea saavan yrityksen nimi: Dodeljevanje državnih in drugih pomoći, ter ukrepov za programe razvoja podeželja mestne občine Ptuj 2007-2013

Oikeusperusta: Pravilnik o dodeljevanju državnih in drugih pomoći, ter ukrepov za programe razvoja podeželja v mestni občini Ptuj

Tukiohjelman arviodut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä:

2007: 26 357 EUR

2008: 26 910 EUR

2009: 27 475 EUR

2010: 28 053 EUR

2011: 28 642 EUR

2012: 29 243 EUR

2013: 29 857 EUR

Tuen enimmaisintensiteetti:

1. Maatalainvestointit maatalouden alkutuotantoon:

- enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla,
- enintään 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista muilla alueilla,
- nuorten viljelijöiden viiden vuoden kuluessa toiminnan aloittamisesta tekemien investointien osalta enintään 60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla ja 50 prosenttia muilla alueilla.

Tuki myönnetään investointeihin, jotka liittyvät maatalarakennusten entisöintiin, maataloustuotannossa käytettävien laitteiden hankintaan, pysyviin viljelmiin sekä viljelysmaan ja laidunten parantamiseen.

2. Perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttäminen:

- enintään 60 prosenttia ja epäsuotuisilla alueilla enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista investointeihin, joiden tavoitteena on tuotanto-omaisuuteen liittyvän kulttuuriperinnön säilyttäminen (maatalarakennukset), edellyttäen että niillä ei lisätä maatalan tuotantokapasiteettia,

- enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista investointeihin, joiden tarkoituksena on tuotannolliseen toimintaan liittymättömän luonnon- ja kulttuuriperinnön (kuten arkeologisten tai historiallisten kohteiden) säilyttäminen maatiloilla,
- enintään 100 prosenttia lisätukea rakennukseen kuuluvan kulttuuriperinnön säilyttämistä varten tarvittavien perinteisten materiaalien käytöstä aiheutuviin lisäkustannuksiin.

3. Tuki vakuutusmaksujen maksamiseen:

- maataloustuotannon kuuluvan vuoden vakuutusmaksujen osarahoitusta koskevan Slovenian hallituksen määräyksen mukaisen kunnallisen tuen myötä tukiosuudeksi tulee 50 prosenttia peltokasvi- ja hedelmäviljelmien vahinkovakuutusten ja kotieläinten eläintautivakuutusten tukikelpoisista kustannuksista.

4. Tuki maa-alueiden uusjakoon:

- enintään 100 prosenttia oikeudellisista ja hallinnollisista menettelyistä aiheutuvista tosiasiallisista kustannuksista, maanmittauskustannukset mukaan luettuina.

5. Tuki laadukkaiden maataloustuotteiden tuotannon edistämiseen:

- enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista tuettujen palvelujen muodossa; tukeen ei liity tuottajille maksettavia suoria tukia.

6. Tekninen apu maatalousalalla:

- tukea voidaan myöntää enintään 100 prosenttia kustannuksiin, jotka aiheutuvat viljelijöiden koulutuksesta ja pätevöittämisestä, neuvontapalveluista, viljelijän lomituspalveluista sairauden tai lomien aikana, foorumeiden järjestämisestä, kilpailuista, näyttelyistä, messuista, julkaisuista, tuoteluetteloista ja verkkosivuista. Tuki myönnetään tuettujen palvelujen muodossa, eikä siihen liity tuottajille maksettavia suoria tukia.

7. Maatilan rakennusten siirtäminen yleisen edun vuoksi:

- enintään 100 prosenttia tosiasiallisista kustannuksista edellyttäen että siirtäminen merkitsee vain olemassa olevien rakennusten purkamista, siirtoa toiseen paikkaan ja uudelleen pystytämistä,
- jos siirrosta koituu viljelijälle hyötyä uudenaikeisempien tuotantotilojen muodossa, viljelijän rahoitusosuuden on oltava vähintään 60 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 50 prosenttia kyseisten tuotantotilojen siirrosta aiheutuvasta arvonnoususta. Kun tuensaajana on nuori viljelijä, osuuden on oltava vähintään 55 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 45 prosenttia,
- jos siirtäminen lisää tuotantokapasiteettia, viljelijän rahoitusosuuden on oltava vähintään 60 prosenttia tai 50 prosenttia epäsuotuisilla alueilla kyseiseen lisäykseen liittyvistä menoista. Kun tuensaajana on nuori viljelijä,

tuensaajan osuuden on oltava vähintään 55 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 45 prosenttia.

Täytäntöönpanopäivä: Elokuu 2007 (tai säätöjen voimaantulopäivä)

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 31.12.2013 asti

Tuen tarkoitus: Tuki pienille ja keskisuurille yrityksille

Viitatus komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 artikloihin ja tukikelpoisin kustannuksiin: Valtiontuen myöntämistä maaseudun kehittämishojelmiin Ptujn kunnassa koskevan ohjesääntöluonnoksen II lukuun sisältyy toimenpiteitä, jotka ovat valtiontukea perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta 15. joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 (EUVL L 358, 16.12.2006, s. 3) seuraavien artiklojen mukaisesti:

- 4 artikla: Maatilainvestoinnit,
- 5 artikla: Perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttäminen,
- 6 artikla: Maatilan rakennusten siirtäminen yleisen edun vuoksi,
- 12 artikla: Tuki vakuutusmaksujen maksamiseen,
- 13 artikla: Tuki maa-alueiden uusjakoon,
- 14 artikla: Tuki laadukkaiden maataloustuotteiden tuotannon edistämiseen,
- 14 artikla: Tekninen apu maatalousalalla.

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Maatalous: Kasvinviljely ja kotieläintuotanto

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite: Mestna občina Ptuj, Mestni trg 1, SLO-2250 Ptuj

Internet-osoite: Josta löytyy tukijärjestelmän koko teksti tai perusteet ja edellytykset, joilla yksittäinen tuki voidaan myöntää tukijärjestelmän ulkopuolella.

<http://www.lex-localis.info/KatalogInformacij/VsebinaDokumenta.aspx?SectionID=44ac4dc2-c7bb-440b-a127-f75db8c4cc65>

Muita tietoja: Peltokasvi- ja hedelmäviljelmien vakuutusmaksujen korvaamista koskeva toimenpide käsittää seuraavat luonnonruohoiksi luokiteltavat epäsuotuisat sääolot: keväthalla, raekuurot, salamaniskut, salamaniskujen aiheuttamat tulipalot, myrskyt ja tulvat.

Kunنان antamat ohjesäännöt ovat asetuksessa (EY) N:o 1857/2006 kunnallisille tukitoimenpiteille asetettujen edellytysten ja yhteisten säännösten mukaisia (tuen myöntämisen edellytys, tuen kasautuminen, tuen avoimuus ja seuranta).

Vastuuhenkilön allekirjoitus:

Klavdija PETEK

Talousosaston pääliikkö

Räjähdyssvaarallisissa tiloissa käytettäväksi tarkoitettuja laitteita ja suoja- ja järjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähetämisestä 23 päivänä maaliskuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/9/EY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen uutta standardien nimet ja viitenumero)

(2007/C 300/10)

ESO:n viite-numero (*)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenväkiäisusolettamus lakkaa (Huomautus 1)
CEN	EN 14492-2:2006 Nosturi. Konekäyttöiset vinssit ja nostimet — Osa 2: Konekäyttöiset nostimet	—	
CEN	EN 14591-2:2007 Räjähdyksen esto ja suojaus maanalaisissa kaivoksissa. Suojausjärjestelmät — Osa 2: Passiiviset vesikaukaloeesteet	—	
CEN	EN 14591-4:2007 Räjähdyksen esto ja suojaus maanalaisessa kaivostoiminnessa. Suojausjärjestelmät — Osa 4: Louhintavaunujen automaattiset sammusjärjestelmät	—	
CEN	EN 14756:2006 Palavien kaasujen ja höyryjen rajahappipitoisuuden (LOC) määrittäminen	—	
CEN	EN 14797:2006 Räjähdyksen kevennyslaitteet	—	
CEN	EN 14973:2006/AC:2007 Maanalaisissa asennuksissa käytettäväät kuljetushihnat. Sähköisiä ominaisuuksia ja sytyvyttä koskevat turvallisuusvaatimukset — Corrigendum	—	
CEN	EN 14983:2007 Räjähdyksen esto ja suojaus maanalaisissa kaivoksissa — Kaivoskaasujen poistoon tarkoitut laitteet ja suojausjärjestelmät	—	
CEN	EN 14986:2007 Räjähdyssvaarallisessa ilmaseoksessa toimivien puhaltimien suunnittelu	—	
CEN	EN 14994:2007 Kaasuräjähysten paineenkevennysjärjestelmät	—	
CEN	EN 15188:2007 Pölykasautumien itsesyttymiskäyttäytymisen määrittäminen	—	
CEN	EN 15198:2007 Räjähdyssvaarallisissa tiloissa käytettäväksi tarkoitettujen muiden kuin sähkölaitteiden ja komponenttien riskin arvioinnin menetelmä	—	
CEN	EN 15233:2007 Räjähdyssvaarallisten tilojen suojausjärjestelmien toiminnallisen turvallisuuden arvioinnin menetelmä	—	

(*) ESO: Eurooppalaiset standardointielimet:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brussels, puhelin (32-2) 550 08 11; faksi (32-2) 550 08 19 (<http://www.cen.eu>)

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brussels, puhelin (32-2) 519 68 71; faksi (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, puhelin (33) 492 94 42 00; faksi (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

Huomautus 1 Yleensä korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa päivänä, jona eurooppalainen standardointielin poistaa kyseisen standardin käytöstä. Tällaisten standardien käyttäjää pyydetään kuitenkin kiinnittämään huomiota siihen, että joissakin poikkeustapauksissa asia voi olla toisin.

Huomautus 3 Kun kyseessä ovat muutokset, viitattuna standardina on EN CCCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset sekä tämä uusi muutos. Kumotuksi standardiksi (sarake 3) käsitetään EN CCCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset mutta ei tätä uutta muutosta. Ilmoitetusta päivästä lähtien korvattu standardi ei enää anna olettamusta direktiivin oleellisten vaatimusten mukaisudesta.

Huom:

- Tietoja standardien saatavuudesta saa joko Euroopan standardointielimiltä tai kansallisilta standardointilaitoksilta, joita koskeva luettelo on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY ⁽²⁾, liitteenä.
- Viitetietojen julkaiseminen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavana kaikilla yhteisökielillä.
- *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* luettelot C 306, 15. joulukuuta 2006.

Lisätietoja yhdenmukaistetuista standardeista saa Internet-osoitteesta

<http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/standardization/harmstds>

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18.

Tiivistelmä tiedoista, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen ja asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 nojalla myönnettävästä valtiontuesta

(2007/C 300/11)

Tuen numero: XA 152/07

Jäsenvaltio: Slovenian tasavalta

Alue: Območje občine Bovec

Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Finančne intervencije za ohranje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec

Oikeusperusta: Pravilnik o finančnih intervencijah za ohranje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bovec po Uredbi za skupinske izjeme

Tukijärjestelmän arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyyn yksittäisen tuen kokonaismäärä:

2007: 6 260 EUR

2008: 7 000 EUR

2009: 7 500 EUR

2010: 8 000 EUR

2011: 8 500 EUR

2012: 9 000 EUR

2013: 9 500 EUR

Tuen enimmäisintensiteetti: Ilmoitetaan tuen enimmäisintensiteetti tai tuen enimmäismäärä tukikelpoista kustannuserää kohti:

1. Maatalainvestoinnit:

- Kasvi- ja eläintuotantoa koskevien investointien osalta enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla ja 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista muilla alueilla.

2. Perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttäminen:

- Kunnallinen tuki kattaa ainoastaan ylimääräiset kustannukset, jotka aiheutuvat rakennukseen kuuluvan kulttuuriperinnön säilyttämistä varten tarvittavien perinteisten materiaalien käytöstä. Perinteisten materiaalien käytöstä aiheutuvien ylimääräisten kustannusten osarahoitus on enimmillään 100 prosenttia.

3. Tekninen apu maatalousalalla:

- Enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jotka aiheutuvat viljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden opetuksesta ja koulutuksesta, lomitus- ja neuontapalveluista, foorumien järjestämisestä maatalojen välistä tiedonvaihtoa varten, kilpailuista ja näyttelyistä ja niihin osallistumisesta, julkaisuista kuten tuoteluetteloista ja verkkosivuista. Tuki myönnetään tuettujen palvelujen muodossa eikä siihen liity tuottajille maksettavia suuria tukia.

Täytäntöönpanoajankohta: 3. heinäkuuta 2007

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 31. joulukuuta 2013

Tuen tarkoitus: Pienten ja keskisuurten yritysten tukeminen

Viitatus komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 artikloihin ja tukikelpoisin kustannuksiin: Rahoitustuesta maatalouden ja maaseudun säilyttämiseen ja kehittämiseen Bovecin kunnassa annettuihin ryhmäpoikkeusasetusten mukaisiin ohje-sääntöihin sisältyy toimenpiteitä, jotka ovat valtiontukea perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta 15. joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 (EUVL L 358, 16.12.2006, s. 3) seuraavien artiklojen mukaisesti:

- 4 artikla: Maatalainvestoinnit,
- 5 artikla: Perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttäminen,
- 15 artikla: Tekninen apu maatalousalalla.

Asianomainen ala/asianomaiset alat:

Maatalous: kasvi- ja eläintuotanto.

Alasektoreista ei ole erityisiä määräyksiä

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Občina Bovec
Trg golobarskih žrtev 8
SLO-5230 Bovec

Internet-osoite:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200752&dhid=89919>

Muita tietoja: Perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttämistä koskeva tuki myönnetään asetuksen (EY) N:o 1857/2006 5 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Kunnallinen tuki kattaa ainoastaan rakennukseen kuuluvan kulttuuriperinnön säilyttämistä varten tarvittavien perinteisten materiaalien käytöstä aiheutuvat ylimääräiset investointikustannukset, ja sen osuus on enimmillään 100 prosenttia.

Kunnan antamat ohjesäännöt ovat asetussessa (EY) N:o 1857/2006 kunnallisille tukitoimenpiteille asetettujen edellytysten ja yhteisten säännösten mukaisia (tuen myöntämisen nettely, tuen kasautuminen, tuen avoimuus ja seuranta).

Vastuuhenkilön allekirjoitus:
Danijel Krivec
Pormestari

Tuen numero: XA 153/07

Jäsenvaltio: Slovenian tasavalta

Alue: Območe občine Dobrova – Polhov Gradec

Tukijärjestelmän nimi **tai yksittäistä tukea saavan yrityksen nimi:** Programi razvoja podeželja v občini Dobrova – Polhov Gradec 2007-2013

Oikeusperusta: Pravilnik o ukrepilih za razvoj podeželja na območju Občine Dobrova — Polhov Gradec od leta 2007 do leta 2013 (2. Poglavlje) Uradni list 53/07, 15.6.2007

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä:

Rahoituksen vuotuinen määrä kaudella 2007–2013 on keskimäärin 64 000 EUR.

Kaudeksi 2007–2013 myönnetyn tuen kokonaismäärä on 450 000 EUR.

Tuen enimmäisintensiteetti: Jäljempänä mainittujen tuki-toimenpiteiden enimmäisintensiteetti on komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 mukainen. Myös tuen enimmäismäärä koskevia säännöksiä noudatetaan (maatalainvestointeihin).

1. Maatalainvestointeihin maatalouden alkutuotantoon:

- enintään 40 prosenttia tukikelpoisista investoinneista epäsuotuisilla alueilla ja 30 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista muilla alueilla,
- enintään 50 prosenttia tukikelpoisista investoinneista epäsuotuisilla alueilla 40 prosenttia muilla alueilla nuorten viljelijöiden viiden vuoden kuluessa toiminnan aloittamisesta tekemien investointien osalta,
- tuki on tarkoitettu maatilarakennusten entisöimistä koskeviin investointeihin, maataloustuotannossa käytettävien laitteiden hankintaan sekä pysyviä viljelmiä, laitumia, maanparannusta sekä maatilan yksityistä infrastruktuuria koskeviin investointeihin.

2. Perinteisten rakennusten säilyttäminen:

- investointit, joiden tavoitteena on tuotannolliseen toimintaan liittymättömän luonnon- ja kulttuuriperinnön säilyttäminen maatiloilla: enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla ja 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista muilla alueilla,
- enintään 60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista sellaisten investointien osalta, joiden tarkoituksena on tuotanto-omaisuuteen liittyvän kulttuuriperinnön säilyttäminen maatiloilla, esimerkiksi maatilan rakennusten säilyttäminen, ja edellyttäen, että investointi ei lisää maatilan tuotantokapasiteettia,
- lisätuki rakennukseen kuuluvan kulttuuriperinnön säilyttämistä varten tarvittavien perinteisten materiaalien käyttöön epäsuotuisilla alueilla saa olla enintään 60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista (tuotannolliseen toimintaan liittymättömän kulttuuriperinnön säilyttämistä koskevien investointien osalta).

3. Tekninen apu maatalousalalla:

- Enintään 100 prosenttia kustannuksista, jotka aiheutuvat viljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden opetuksesta ja koulutuksesta, neuvontapalveluista, foorumeiden järjestämisestä, kilpailuista, näyttelyistä, messuista, julkaisuista, tuettujen palvelujen muodossa. Tukeen ei liity tuottajille maksettavia suoria tukia

Täytäntöönpanopäivä: Heinäkuu 2007 (tai ohjesääntöjen voimaantulopäivä)

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 31. joulukuuta 2013 asti

Tuen tarkoitus: Pienten ja keskisuurten yritysten tukeminen

Viitatus komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 artikolloihin ja tukikelpoisii kustannuksiin: Dobrova-Polhov Gradecin alueella kaudella 2007–2013 toteutettavia maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevien ohjesääntöjen II lukuun sisältyy toimenpiteitä, jotka ovat valtiontukea perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiviin pieniin ja keskisuurin yrityksiin sekä asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta 15. joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 (EUVL L 358, 16.12.2006, s. 3) seuraavien artiklojen mukaisesti:

- 4 artikla: Maatalainvestointit,
- 5 artikla: Perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttäminen,
- 15 artikla: Tekninen apu maatalousalalla.

Asianomainen ala/asianomaiset alat:

Maatalous: Kasvi- ja eläintuotanto

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Občina Dobrova – Polhov Gradec
Ulica Vladimira Dolničarja 2
SLO-1356 Dobrova

Internet-osoite:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200753&dhid=89975>

Muita tietoja: Perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttämistä koskevan toimenpiteen osalta kunta voi myöntää lisätukea tuotannolliseen toimintaan liittymättömän kulttuuriperinnön säilyttämistä varten tarvittavien perinteisten materiaalien käyttöön (10 prosenttia epäsuotuisilla alueilla ja 20 prosenttia muilla alueilla), edellyttääneen etä tuki on asetuksen (EY) N:o 1857/2006 5 artiklan mukaista.

Kunنان antamat ohjesäännöt ovat asetuksessa (EY) N:o 1857/2006 kunnallisille tukitoimenpiteille asetettujen edellytysten ja yhteisten säännösten mukaisia (tuen myöntämismenettely, tuen kasautuminen, tuen avoimuus ja seuranta).

Vastuuhenkilön allekirjoitus:
Mateja Tavčar
Kunنان kirjaaja

Tuen numero: XA 154/07

Jäsenvaltio: Saksa

Alue: Niedersachsen

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäisen tuen saaneen yrityksen nimi: Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN)

Oikeusperusta: Erlass des ML zur Förderung nicht investiver Projekte im Bereich von landwirtschaftlichen Qualitätserzeugnissen aus ökologischem Landbau (VO (EWG) Nr. 2092/91). Durchführung durch das Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN); Landeshaushaltsordnung Niedersachsen

Tukijärjestelmän arviodut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Vuosittain noin kahdeksan hanketta. Hankkeiden kokonaiskustannusten arvioitaan olevan 400 000–500 000 EUR; enintään 100 000 EUR vuodessa hanketta /tuen saajaa kohti.

Tuen enimmäisintensiteetti: Tukikelpoisin kustannuksiin myönnetään tukea 100 prosenttiin saakka

Täytäntöönpanopäivä: Tukitoimet aloitetaan asetuksen (EY) N:o 1257/1999 nojalla toteuttaviin tukitoimenpiteisiin liittyen; tukea myönnetään vuodesta 2007 alkaen

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Järjestelmän soveltaminen päättyy ja viimeinen maksatus tapahtuu joulukuussa 2010

Tuen tarkitus: Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 mukainen laatu-tuotteille myönnettävä, muuhun kuin investointeihin tarkoitettu tuki (luonnonmukainen tuotanto). Täytäntöönpanosta vastaa Kompetenzzentrum Ökolandbau Niedersachsen (KÖN) (Niedersachsenin luonnonmukaisen tuotannon osaamiskeskus). Tuen saajina ovat luonnonmukaisten maataloustuotteiden alkutuotantoa harjoittavat pk-yritykset sekä sellaiset maataloustuotteiden alkutuotantoa harjoittavat pk-yritykset, jotka aikovat siirtää luonnonmukaiseen tuotantoon.

Hankkeet koostuvat seuraavista osa-alueista:

Luonnonmukaisen maataloustuotannon markkinoiden kehityksen yleinen seuraaminen (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 14 artiklan 2 kohdan a alakohta)

Laadunvarmistusjärjestelmien käyttöönotto (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 14 artiklan 2 kohdan b alakohta)

Viljelijöiden ammatillinen ja jatkokoulutus sekä luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymistä koskeva neuontatoiminta, jotka eivät ole jatkuvaa tai säännöllistä toimintaa (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 15 artiklan 2 kohdan a ja c alakohta)

Yritysten välisen tietojen vaihdon sekä näyttelyiden ja messujen järjestäminen (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 15 artiklan 2 kohdan d alakohta)

Tieteellisten tietojen levittäminen yleisesti ymmärrettävässä muodossa sekä laatu-järjestelmiä koskevat tiedot (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 15 artiklan 2 kohdan e alakohta)

Julkaisut (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 15 artiklan 2 kohdan f alakohta)

Kyseessä oleva ala/olevat alat: Hankkeissa on määrä huomioida eri toimialat kattaen mahdollisuksien mukaan kaikki maatalouden alkutuotannon toimijat.

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover, Referat 107.2

Internet-osoite:

http://www.ml.niedersachsen.de/master/C659683_N8970_L20_D0_I655.html
(otsikon Nicht investive Projekte (KÖN) alla)

Muut tiedot:

Niedersächsisches Ministerium für den ländlichen Raum, Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz
Calenberger Str. 2
D-30169 Hannover

Dr. Schrörs
Johtajataso

Tuen numero: XA 155/07

Jäsenvaltio: Slovenian tasavalta

Alue: Območje občine Radeče

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäistä tukea saavan yrityksen nimi: Finančne pomoči v kmetijstvu iz proračuna občine Radeče

Oikeusperusta: Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Radeče

Tukiohjelman arviodut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyyn yksittäisen tuen kokonaismäärä:

2007: 17 944 EUR
2008: 19 195 EUR
2009: 19 300 EUR
2010: 19 600 EUR
2011: 20 000 EUR
2012: 20 300 EUR
2013: 20 500 EUR

Tuen enimmäisintensiteetti:**1. Maatalainvestoinnit maatalouden alkutuotantoon:**

- enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla,
- enintään 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista muilla alueilla.

Tuki on tarkoitettu maatilarakennusten entisöimistä koskeviin investointeihin, maataloustuotannossa käytettävien laitteiden hankintaan sekä pysyviä viljelmiä, maanparannusta, laidunten kunnostamista ja maatilan kulkuyhteyksien parantamista koskeviin investointeihin.

2. Perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttäminen:

- muita kuin tuottavia kohteita koskevien investointien osalta enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista,
- maatilan tuotantovälaineitä koskevien investointien osalta enintään 60 prosenttia todellisista kustannuksista ja enintään 75 prosenttia todellisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla, edellyttäen, että investointi ei lisää maatilan tuotantokapasiteettia,
- lisätukea voidaan myöntää enintään 100 prosenttia lisä-kustannuksiin, joita aiheutuu rakennukseen kuuluvan kulttuuriperinnön säilyttämistä varten tarvittavien perinteisten materiaalien käytöstä.

3. Maatilan rakennusten siirtäminen yleisen edun vuoksi:

- enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, edellyttäen että siirtäminen merkitsee vain olemassa olevien rakennusten purkamista, siirtoa toiseen paikkaan ja uudelleen pystyttämistä,
- jos siirrosta koituu viljelijälle hyötyä uudenaikaisempien tuontitilojen muodossa, viljelijän rahoitusosuuden on oltava vähintään 60 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 50 prosenttia kyseisten tuontitilojen siirrosta aiheutuvasta arvonoususta. Kun tuensaajana on nuori viljelijä, tuensaajan osuuden on oltava vähintään 55 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 45 prosenttia,
- jos siirtäminen lisää tuotantokapasiteettia, viljelijän rahoitusosuuden on oltava vähintään 60 prosenttia tai 50 prosenttia epäsuotuisilla alueilla kyseiseen lisäykseen liittyvistä menoista. Kun tuensaajana on nuori viljelijä, tuensaajan osuuden on oltava vähintään 55 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 45 prosenttia.

4. Tuki vakuutusmaksujen suorittamiseen:

- kunnallinen tuki täydentää kansallisesta talousarviosta myönnettävää vakuutusmaksujen rahoitustukea siten, että tuen osuudeksi tulee enintään 50 prosenttia kasvi- ja hedelmäviljelmiä vahinkovakuutusten (epäsuotuisat sääolot) ja kotieläinten eläintautivakuutusten tukikelpoisista kustannuksista.

5. Tuki maa-alueiden uusjakoon:

- enintään 100 prosenttia oikeudellisista ja hallinnollisista menettelyistä aiheutuvista tosiasiallisista kustannuksista.

6. Tuki laadukkaiden maataloustuotteiden tuotannon edistämiseen:

- enintään 100 prosenttia tosiasiallisista kustannuksista tuettujen palvelujen muodossa; tukeen ei liity tuottajille maksettavia suoria tukia.

7. Tekninen apu maatalousalalla:

- enintään 100 prosenttia kustannuksista, jotka aiheutuvat viljelijöiden opetuksesta ja koulutuksesta, neuvontapalveluista, foorumien järjestämisestä maatilojen välistä tiedonvaihtoa varten, kilpailuista, näyttelyistä ja messuista, tieteellisten tietojen levittämisestä sekä julkaisuista. Tukeen ei liity tuottajille maksettavia suoria tukia

Täytäntöönpanopäivä: Heinäkuu 2007 (tai ohjesääntöjen voimaantulopäivä)

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 31. joulukuuta 2013 asti

Tuen tarkoitus: Pk-yritysten tukeminen

Viittaus komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 artikloihin ja tukikelpoisiiin kustannuksiin: Valtiontuuen myöntämistä maatalouden ja maaseudun säilyttämiseen ja kehittämiseen Radečen kunnassa koskevien ohjesääntöjen II lukuun sisältyy toimenpiteitä, jotka ovat valtiontukea perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta 15. joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 (EUVL L 358, 16.12.2006, s. 3) seuraavien artiklojen mukaisesti:

- 4 artikla: Maatalainvestoinnit maatalouden alkutuotantoon,
- 5 artikla: Perinteisten maisemien ja rakennusten sekä kunnallisella määryksellä suojeleujen luonnonarvoltaan tärkeiden kohteiden säilyttäminen,
- 6 artikla: Maatilan rakennusten siirtäminen yleisen edun vuoksi,
- 12 artikla: Tuki vakuutusmaksujen suorittamiseen,
- 13 artikla: Tuki maa-alueiden uusjakoon,
- 14 artikla: Tuki laadukkaiden maataloustuotteiden tuotannon edistämiseen,
- 15 artikla: Teknisen tuen antaminen.

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Maatalous

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Občina Radeče
Milana Majcna 1
SLO-1433 Radeče

Internet-osoite:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&-dhid=90457>

Muita tietoja: Peltokasvi- ja hedelmäviljelmien vakuutusmaksujen korvaamista koskeva toimenpide käsittää seuraavat luonnontuhoiksi luokiteltavat epäsuotuisat sääolot: kevätihalla, raekuurot, salamaniskut, salamaniskujen aiheuttamat tulipalot, myrskyt ja tulvat.

Kunنان antamat ohjesäännöt ovat asetuksessa (EY) N:o 1857/2006 kunnallisille tukitoimenpiteille asetettujen edellystysten ja yhteisten säännösten mukaisia (tuen myöntämisen menettely, tuen kasautuminen, tuen avoimuus ja seuranta).

—
Tuen numero: XA 156/07

Jäsenvaltio: Slovenia

Alue: Območje Mestne občine Nova Gorica

Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Podpore programom razvoja kmetijstva v Mestni občini Nova Gorica 2007-2013

Oikeusperusta: Pravilnik o dodeljevanju finančnih pomoći za programe in investicije v kmetijstvu v Mestni občini Nova Gorica

Tukijärjestelmän arviodut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Kaudella 2007–2013 vuosittain keskimäärin 55 188 EUR.

Tuen enimmäisintensiteetti:

1. **Maatalainvestoinnit maatalouden alkutuotantoon:**

- enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla ja 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista muilla alueilla.

Tuki on tarkoitettu maanparannusta, maatalan kulkuyhteyksien parantamista, laidunten parantamista sekä maataloustuotannossa käytettäviä laitteita koskeviin investointeihin.

2. **Tuki vakuutusmaksujen maksamiseen:**

- kunnallinen tuki täydentää kansallisesta talousarviosta myönnettävää vakuutusmaksujen rahoitustukea siten, että tuen osuudeksi tulee enintään 50 prosenttia kasvi- ja hedelmäviljelmiille epäsuotuisista sääolojen aiheuttamien vahinkojen ja eläimille eläintautien varalta vakuutamisesta aiheutuvista tukikelpoisista kustannuksista.

3. **Tuki maa-alueiden uusjakoon:**

- enintään 100 prosenttia oikeudellisista ja hallinnollisista menettelyistä aiheutuvista tosiasiallisista kustannuksista.

4. **Tuki laadukkaiden maataloustuotteiden tuotannon edistämiseen:**

- enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista tuettujen palvelujen muodossa.

5. **Teknisen tuen antaminen maatalousalalla:**

- enintään 100 prosenttia kustannuksista, jotka aiheutuvat viljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden opetuksesta ja koulutuksesta, foorumeiden järjestämisestä, kilpailuista, näyttelyistä, messuista, julkaisuista, tuoteluetteloista, verkkoisivuista ja tieteellisen tiedon levittämisestä. Tuki myönnetään tuettujen palvelujen muodossa, eikä siihen liity tuottajille maksettavia suoria tukia.

Täytäntöönpanoajankohta: Heinäkuu 2007 (tai ohjesääntöjen voimaantulopäivä)

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 31. joulukuuta 2013

Tuen tarkoitus: Tuki pk-yrityksille

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Maatalous

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Mestna občina Nova Gorica
Trg E. Kardelja 1
SLO-5000 Nova Gorica

Internet-osoite:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200760&-dhid=90451>

Muita tietoja: Peltokasvi- ja hedelmäviljelmien vakuutusmaksujen korvaamista koskeva toimenpide käsittää seuraavat luonnontuhoiksi luokiteltavat epäsuotuisat sääolot: kevätihalla, raekuurot, salamaniskut, salamaniskujen aiheuttamat tulipalot, myrskyt ja tulvat.

Kunنان antamat ohjesäännöt ovat asetuksessa (EY) N:o 1857/2006 kunnallisille tukitoimenpiteille asetettujen edellystysten ja yhteisten säännösten mukaisia (tuen myöntämisen menettely, tuen kasautuminen, tuen avoimuus ja seuranta).

Tatjana Gregorčič
Talousosaston päällikkö

V

(Ilmoitukset)

HALLINNOLLISET MENETTELYT

EUROOPAN HENKILÖSTÖVALINTATOIMISTO (EPSO)

ILMOITUS AVOIMISTA KILPAILUISTA OHIM/AD/01-02/07 JA OHIM/AST/01-02/07

(2007/C 300/12)

Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimisto (EPSO) järjestää sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (jäljempanä OHIM) puolesta seuraavat avoimet kilpailut:

- OHIM/AD/01/07 — Hallintovirkamiehet (AD6), jotka ovat Bulgarian, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Maltaan, Puolan, Romanian, Slovakian, Slovenian, Tšekin, Unkarin tai Viron kansalaisia, teollisoikeuden alalle,
- OHIM/AD/02/07 — Hallintovirkamiehet (AD6) teollisoikeuden alalle,
- OHIM/AST/01/07 — Hallintoavustajat (AST3), jotka ovat Bulgarian, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Maltaan, Puolan, Romanian, Slovakian, Slovenian, Tšekin, Unkarin tai Viron kansalaisia, teollisoikeuden alalle,
- OHIM/AST/02/07 — Hallintoavustajat (AST3) teollisoikeuden alalle.

Kilpailuilmoitukset julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* 12. joulukuuta 2007 ilmestyvässä numerossa C 300 A ainoastaan englannin, ranskan ja saksan kielillä.

Lisätietoja EPSOn verkkosivuilla: <http://europa.eu/epso>

KILPAILUPOLITIKAAN TOIMEENPANOON LIITTYVÄT MENETTELYT

KOMISSIO

VALTIONTUKI — PUOLA

Valtiontuki C 34/07 (ex N 93/06) — Meriliikennettä koskevan tonnistoverojärjestelmän käyttöönotto

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2007/C 300/13)

Komissio on ilmoittanut 12. syyskuuta 2007 päivällylässä, että tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Puolan tasavallalle päättökestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen

Euroopan komissio
Energian ja liikenteen pääosasto
Linja A — Yksikkö 4
B-1049 Bryssel
Faksi: (32-2) 296 12 42

Huomautukset toimitetaan Puolan tasavallalle. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyttensä luottamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

1. TOIMENPITEEN KUVAUS

1.1 Otsikko

luiden tulosta yli 50 prosenttia on peräisin muista kuin hinauksesta satamaan, satamassa tai pois satamasta, sekä ruoppaus, jos ruoppaajien tulosta yli 50 prosenttia on peräisin ruopatuun aineksen merikuljetuksista.

Tonnistovero kattaa myös useita liitännäistoimia, kuten alusten ja henkilöstön hallintokulut ja alusten vuokraamisesta saadut tulot.

Tonnistovero

1.2 Ilmoitetun toimenpiteen kuvaus

Tonnistoverolla on tarkoitus korvata kansainvälisessä meriliiken-teessä toimivien laivanvarustamoiden yhtiö- tai henkilöveron kertsummalla, joka lasketaan toiminnassa olevan laivaston tonnististon perusteella. Veropohja määritetään soveltamalla laivaston aluksiin 0,50 EUR 0,10 EUR alenevaa määrästä aluksen tonnististon 100:aa nettotonnia kohden.

Tukikelpoista toimintaa ovat kansainvälinen meriliikenne, hinaamalla tapahtuvat meripelastustoimet, hinaus, jos hinaajapalve-

2. TUEN OLEMASSAOLON ALUSTAVA ARVIOINTI

Ilmoitettu järjestelmä on selkeästi EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea.

3. EPÄILYTTÄVÄN TOIMENPITEEN SOVELTUVUUDESTA YHTEIS-MARKKINOILLE

Komissio epäilee ilmoitetun järjestelmän soveltuuutta yhteis-markkinoille jäljempänä lueteltujen seikkojen vuoksi ja on päättänyt sen vuoksi aloittaa asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdassa säädetyn muodollisen tutkintamenettelyn:

- tonnistovero koskee tuloverotettavia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä,
- kyseisillä henkilöillä on mahdollisuus vähentää sosiaaliturvamaksuja veron määristä ja sairausvakuutusmaksuja veropohjasta, jos näyttää siltä, että tonnistoverolla voidaan korvata myös henkilökohtainen tulovero,
- tonnistoverovelvollisilta yhtiöiltä edellytetään kuulumista tonnistoveron piiriin ainaastaan 5 vuoden vähimäisjakson ajan,
- tonnistoverovelvollisella yhtiöllä on mahdollisuus saattaa tonnistoveronalaisiksi alukset, joiden osalta se ei vastaa samanaikaisesti omaan tai kolmannen osapuolen lukuun alusten kaupallisesta ja teknisestä hallinnosta sekä henkilöstöhallinnosta, tonniston osalta, joka ylittää enemmän kuin nelinkertaisesti niiden alusten tonniston, joiden osalta se vastaa kyseistä toimintoista,
- hinaajat ja/tai ruoppajat sisällytetään tonnistoveron piiriin, jos kyseisten alusten meriliikenteeksi katsottavat palvelut kattavat alle puolet niiden toiminta-ajasta yhden verovuoden aikana,
- strategisen ja teknisen hallinnon osalta edellytetään, että käytännössä kaikki tärkeimmät päätökset on tehtävä Puolassa ja että päälystön, päätoimipaikan, johtokunnan ja toimivan johdon olisi oltava Puolassa; se saattaa aiheuttaa kansallisuuteen perustuvia syrjintäongelmia ja rajoittaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen laivanvarustajan sijoittautumisvapautta ja mahdollisuutta hyötyä toimenpiteestä Puolassa sijaitsevan toissijaisen toimipaikan kautta.

KIRJEEN TEKSTI

"1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 1 lutego 2006 r.⁽²⁾ Polska zgłosiła Komisji zamiar wprowadzenia systemu podatku tonażowego. Sprawa została zarejestrowana pod numerem N 93/06.

⁽¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.
Asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohta:

"4. Jos komissio alustavan tutkinnan jälkeen toteaa, että ilmoitetun toimenpiteen soveltuuudesta yhteismarkkinoille on epäilyjä, se päättää aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrityn menettelyn, jäljempänä 'muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskeva päätös'."

⁽²⁾ Zarejestrowanym pod nr ref. TREN(2006) A/12656.

- (2) W pismach z dnia 9 marca, 7 września i 14 listopada 2006 r. oraz 11 kwietnia 2007 r.⁽³⁾ służby Komisji zwróciły się z prośbą o udzielenie dodatkowych wyjaśnień. W odpowiedziach z dnia 13 kwietnia, 9 i 16 maja 2006 r., 5 stycznia oraz 6 czerwca 2007 r.⁽⁴⁾ władze polskie przekazały informacje, o które zostały poproszone. Dodatkowo dnia 19 stycznia 2007 r. miało miejsce spotkanie na szczeblu technicznym.

2. SZCZEGÓLOWY OPIS ŚRODKÓW POMOCY

2.1. Tytuł

- (3) Podatek tonażowy

2.2. Streszczenie

- (4) Podatek tonażowy to nowy podatek, który obejmuje armatorów prowadzących działalność w międzynarodowej żegludze morskiej. Armatorzy spełniający pewne kryteria (patrz ppkt 2.7 — Kryteria kwalifikacji) mogą w przeciągu następnych trzech lat dokonać wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym. W odniesieniu do armatora, który złożył wniosek o objęcie go podatkiem tonażowym i któremu organy podatkowe przyznały prawo do tej formy opodatkowania (zwanego dalej »armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym«), roczne opodatkowanie przychodu z udziału w międzynarodowym transporcie morskim statków objętych podatkiem tonażowym będzie obliczane na zasadzie ryczału liznowego na podstawie pojemności netto posiadanej przez niego floty.

2.3. System podatku tonażowego

- (5) Polski system opodatkowania podatkiem tonażowym został wprowadzony przez Ustawę o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r.⁽⁵⁾ Powinien on wejść w życie z mocą wstępczą od dnia 1 stycznia 2007 r., gdy tylko zostanie zatwierdzony przez Komisję.

- (6) Według władz polskich zgłoszona Ustawa o podatku tonażowym została przygotowana na podstawie analizy istniejących systemów podatku tonażowego obowiązujących w Niemczech, Zjednoczonym Królestwie, Belgii i Niderlandach oraz po konsultacjach z armatorami.

- (7) Ustawa o podatku tonażowym pozwala armatorom opodatkowanym podatkiem tonażowym na zwolnienie z obowiązku dokonywania wpłat z zysku, o których mowa w Ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych⁽⁶⁾ oraz w Ustawie z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa⁽⁷⁾, w zakresie przychodów z działalności opodatkowanej tym podatkiem.

⁽¹⁾ Nr ref. TREN(2006) D/204393, D/210227, D/223420 i TREN(2007) D/307010.

⁽²⁾ Zarejestrowanymi pod nr ref. TREN(2006) A/19774, A/22657 i TREN(2007) A/31073, A/34300.

⁽³⁾ Dziennik Ustaw z 2006 r., nr 183, poz. 1353.

⁽⁴⁾ Dziennik Ustaw z 1992 r., nr 6, poz. 27, z późn. zm.

⁽⁵⁾ Dziennik Ustaw z 1995 r., nr 154, poz. 792.

- (8) Zgodnie z art. 5 Ustawy o podatku tonażowym, w odniesieniu do każdego statku objętego podatkiem tonażowym dobową stawkę w odniesieniu do przychodów z działalności kwalifikującej się do objęcia opodatkowaniem ustala się na zasadzie zryczałtowanej stawki w zależności od pojemności netto statku od których 100 NT i na każdy rozpoczęty dzień, niezależnie od tego czy statek jest w eksploatacji, czy nie:

Pojemność netto statku	Stawki do obliczenia dochodu
Do 1 000 NT	Równowartość 0,5 euro za każde 100 NT
Od 1001 do 10 000 NT	Równowartość 0,35 euro za każde 100 NT
Od 10 001 do 25 000 NT	Równowartość 0,20 euro za każde 100 NT
Od 25 001 NT	Równowartość 0,10 euro za każde 100 NT

- (9) Dla celów obliczeniowych pojemność netto statku zaokrąglą się w następujący sposób: pojemność mniejszą niż 50 NT pomija się, a pojemność 50 i więcej powyższa się do pełnych 100 NT.
- (10) Należną kwotę podatku tonażowego oblicza się od podstawy opodatkowania, którą stanowi wysokość dochodu obliczanego jak wskazano powyżej i która podlega opodatkowaniu normalną 19 % stawką podatku dochodowego od osób prawnych aktualnie obowiązującego w Polsce lub podatku dochodowego od osób fizycznych, zależnie od tego, czy armator opodatkowany podatkiem tonażowym normalnie podlega opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych, czy podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- (11) Kwota podatku tonażowego będzie obliczana w EUR, a płacona w PLN po przeliczeniu według średniego kursu EUR ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego miesiąca, za który jest obliczany podatek tonażowy. Należną kwotę podatku tonażowego oblicza się bez pomniejszania dochodu o koszty jego uzyskania.
- (12) Zgodnie z art. 8 Ustawy o podatku tonażowym przychody uzyskane przez armatora będącego podatnikiem podatku tonażowego ze sprzedaży statku, w części niewykorzystanej na nabycie własności, remont, modernizację lub przebudowę innego statku, w okresie 3 lat od dnia sprzedaży, nie będą podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym, lecz stawką ryczałtową w wysokości 15 %.
- (13) Osoby fizyczne lub osoby będące wspólnikami spółki osobowej podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych korzystają ze specjalnych dodatkowych środków. Przyznaje im prawo do odliczenia:
- od kwoty podatku tonażowego, kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne określonej w Ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych⁽⁸⁾, zapłaconej przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 6 Ustawy o podatku tonażowym); oraz
- od podstawy opodatkowania podatkiem tonażowym, kwoty składek na ubezpieczenia społeczne określonych w Ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych⁽⁹⁾, zapłaconych przez nich bezpośrednio w odnośnym roku podatkowym (art. 4 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym).
- (14) Kwota składek na ubezpieczenia społeczne podlegająca odliczeniu nie może przekroczyć podstawy opodatkowania (art. 4 ust. 3 oraz art. 4 ust. 4 Ustawy o podatku tonażowym). Kwota składek na ubezpieczenie zdrowotne, o którą zmniejsza się podatek tonażowy, nie może przekroczyć 7,75 % podstawy wymiaru tej składki. W związku z powyższym odliczenie kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne może anulować należną kwotę podatku tonażowego, nie może jednak sprawić, że będzie ona ujemna.
- (15) Armator opodatkowany podatkiem tonażowym musi dostarczyć odpowiednie dokumenty stwierdzające faktyczne poniesienie przez niego wydatków na cele ubezpieczenia zdrowotnego oraz ubezpieczeń społecznych.
- (16) Władze polskie wyjaśniają, że odliczenia składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe zgodnie z art. 4 ust. 3 oraz art. 6 przysługują jedynie armatorom będącym osobami fizycznymi i tym samym nie obejmują armatorów będących osobami prawnymi. Władze polskie twierdzą, że taki system odliczeń wynika ze specyfiki funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych w Polsce. Wskazyły one, że system ten nie przewiduje obowiązku uiszczenia składek na ubezpieczenia społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne przez osoby prawne w związku z prowadzoną przez nie działalnością.
- (17) W tym zakresie, z polskiego systemu podatkowego, w szczególności z Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz Ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne⁽¹⁰⁾, wynika, że w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych możliwe jest odliczenie składek na ubezpieczenia społeczne od podstawy opodatkowania oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne od wysokości podatku. Zdaniem władz polskich zasadą jest kompensowanie poprzez system podatku dochodowego składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne płaconych przez podatników (osoby fizyczne). To właśnie dlatego, według władz polskich, wprowadzona została możliwość odliczenia tego rodzaju składek od podstawy opodatkowania podatkiem tonażowym, względnie od podatku tonażowego.
- (18) Władze polskie utrzymują również, że wyłączenie możliwości kompensacji tych składek poprzez podatek tonażowy w odniesieniu do armatorów będących osobami fizycznymi stawałoby ich w gorszej sytuacji niż innych płatników podatku dochodowego od osób fizycznych. W konsekwencji stanowiłoby to niczym nieuzasadnione zróżnicowanie sytuacji prawnej podatników w odniesieniu do możliwości odliczania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w zależności od formy opodatkowania. Kompensata tych składek nie jest zatem związana jedynie z podatkiem tonażowym.

⁽⁸⁾ Dziennik Ustaw z 2004 r., nr 210, poz. 2135, z późn. zm.

⁽⁹⁾ Dziennik Ustaw z 2007 r., nr 11, poz. 74, z późn. zm.

⁽¹⁰⁾ Dziennik Ustaw z 1998 r., nr 144, poz. 930, z późn. zm.

(19) Władze polskie podkreślają, że odpowiednie przepisy Ustawy o podatku tonażowym nie pozwalają na odliczenie od podatku tonażowego składek zapłaconych przez członków załogi zatrudnionych na pokładzie statków lub innych pracowników armatorów.

2.4. Cel programu

- (20) Program opiera się na wprowadzeniu środków podatkowych na rzecz sektora gospodarki morskiej związanego z międzynarodowym transportem morskim. Ma on na celu zachęcenie do powrotu do — aktualnie prawie pustego — polskiego rejestru statków handlowych przewidywanej ilości ok. 96 statków, zwiększenie zatrudnienia wspólnotowych marynarzy oraz zatrudnienia w sektorze morskim na lądzie.
- (21) Według władz polskich, Ustawa o podatku tonażowym ma na celu zmniejszenie negatywnych skutków «przeflagowania» statków polskich armatorów pod obce bandery, takich jak:
- spadek zatrudnienia w gospodarce morskiej;
 - utrata przez Polskę morskiego »know-how»;
 - dodatkowe koszty ponoszone przez kontrolę państwa portu (Port State Control) państw Unii Europejskiej przy kontroli statków polskich pływających pod »wygodnymi banderami»;
 - bojkotowanie polskich statków pływających pod »wygodnymi banderami» przez Międzynarodowy Związek Transportowców;
 - brak możliwości korzystania przez polskich armatorów z instrumentów polityki żeglugowej Unii Europejskiej, skierowanych wyłącznie do statków podnoszących bandery państw członkowskich Unii Europejskiej.
- (22) Z analiz i symulacji przeprowadzonych przez władze polskie wynika, że wprowadzenie podatku tonażowego spowoduje stopniowy powrót statków polskich pod banderę narodową, a także przyczyni się do zwiększenia wpływów do budżetu państwa z tytułu eksploatacji statków morskich przez armatorów krajowych. Zarówno każde powiększenie Polskiego Rejestru Statków, jak i każde nowe działanie w ramach żeglugi na terenie Polski przeprowadzone w celu skorzystania z proponowanego podatku, doprowadzi do zwiększenia zatrudnienia.

2.5. Budżet

- (23) Polski system podatku tonażowego będzie finansowany przez redukcję wpływów do budżetu państwa. Niemniej jednak władze polskie nie są w stanie ocenić wysokości dochodów fiskalnych, które zostaną utracone. Szacowany dochód z podatku tonażowego wyniesie ok. 0,175 mln EUR rocznie.

2.6. Czas trwania programu

- (24) Pismem z dnia 13 kwietnia 2006 r. władze polskie zobowiązały się do ograniczenia czasu stosowania podatku tonażowego do okresu 10 lat oraz do ponownego zgłoszenia programu po upływie tego 10-letniego okresu. W związku z tym analizowany tu program po jego zatwierdzeniu wejdzie w życie na lata 2007-2016.

2.7. Kryteria kwalifikacji

2.7.1. Kwalifikujące się statki

- (25) Statkiem kwalifikującym się do objęcia podatkiem jest statek morski o polskiej przynależności wykorzystywany w międzynarodowym transporcie morskim i spełniający wszystkie warunki dopuszczenia do żeglugi na morzu. Uznanie statku za statek morski wymaga uzyskania świadectwa zgodnie z Międzynarodową konwencją w sprawie linii ładunkowych lub Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS).

2.7.2. Kwalifikująca się działalność

- (26) Podatek tonażowy obejmie wyłącznie armatorów prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług w morskiej żegludze międzynarodowej z wykorzystaniem statków o pojemności powyżej 100 GT. Działalnością kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowym jest:
- (i) transport ładunków i/lub pasażerów,
 - (ii) ratownictwo pełnomorskie (statki ratownicze oraz używane do transportu osób na morzu),
 - (iii) holowanie pełnomorskie, pod warunkiem że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznej wykonywanej w ciągu roku podatkowego przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi transportu morskiego innego niż holowanie do portu i z portu,
 - (iv) pogłębianie, pod warunkiem, że 50 % przychodów z całości działalności faktycznej wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pełnym morzu.

- (27) W Ustawie o podatku tonażowym pod pojęciem żeglugi międzynarodowej należy rozumieć żeglugę morską wykonywaną między portami polskimi a portami zagranicznymi, żeglugę morską między portami zagranicznymi lub żeglugę morską między portami polskimi, pod warunkiem, że podróż ta stanowi odcinek dalszej podróży morskiej do portu zagranicznego. W związku z tym, żegloga jedynie w granicach Polski (kabotaż) nie może zostać objęta podatkiem tonażowym na podstawie obecnej Ustawy o podatku tonażowym.

- (28) Dodatkowo pewna działalność pomocnicza związana z usługami w zakresie transportu towarów lub pasażerów lub mająca na celu wspomaganie działalności głównej może również podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Artykuł 3 ust. 2 Ustawy o podatku tonażowym wymienia działania pomocnicze, które również mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, pod warunkiem, że mają związek ze świadczeniem kwalifikujących się usług wymienionych powyżej. Działalność pomocnicza, to działalność w zakresie:

- (i) dzierżawy i użytkowania kontenerów,
- (ii) prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
- (iii) prowadzenia terminali pasażerskich,

- (iv) sprzedaje towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
- (v) prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
- (vi) dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
- (vii) przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multimodalnym,
- (viii) zarządu nad statkami,
- (ix) świadczenia usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku,
- (x) działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wyczarterowaniu statku.
- (29) Artykuł 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym zawiera wykaz działalności, która nie może podlegać opodatkowaniu podatkiem tonażowym:
- (i) poszukiwania, badania geologiczne oraz wydobycie zasobów mineralnych z dna morskiego,
 - (ii) rybołówstwo lub przetwórstwo rybne,
 - (iii) budowa portów morskich, budowa i remont infrastruktury portowej lub urządzeń portowych,
 - (iv) budowa elektrowni wiatrowych,
 - (v) budowa rurociągów przesyłowych na dnie morza,
 - (vi) budowa dróg wodnych lub pogłębianie dna dróg i zbiorników wodnych,
 - (vii) prace podwodne,
 - (viii) świadczenie usług pilotowych w granicach portów morskich,
 - (ix) żegluga pasażerska w granicach portów i przystani morskich,
 - (x) edukacja, badania naukowe, sport lub transport rekreacyjny,
 - (xi) eksploatacja statków stale zakotwiczonych lub zacumowanych, które nie posiadają zdolności żeglugowej,
 - (xii) holowanie, chyba że co najmniej 50 % przychodów z działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez holownik stanowią przychody uzyskane z usługi holowania innego niż holowania do i z portu oraz w granicach portu,
 - (xiii) pogłębianie, chyba że 50 % przychodów z całości działalności faktycznie wykonywanej w ciągu roku przez pogłębiarkę stanowią przychody z transportu wydobytych materiałów na pełnym morzu.
- 2.7.3. Kwalifikujące się podmioty**
- (30) Przedsiębiorstwami kwalifikującymi się do objęcia pomocy są przedsiębiorstwa armatorskie spełniające określone kryteria.
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator to osoba fizyczna lub osoba prawa, spółka z nieograniczoną odpowiedzialnością, spółka cywilna, spółka jawna, spółka partnerska, spółka komandytowa, spółka komandytowo-akcyjna lub spółka kapitałowa w organizacji, mająca odpowiednio miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w Polsce i posiadająca ważny Dokument Zgodności wydany zgodnie z Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu⁽¹¹⁾. Armator taki musi spełniać przynajmniej jeden z warunków:
- we własnym imieniu uprawiać żeglugę statkiem morskim własnym lub cudzym,
 - być właścicielem statku, nie uprawiając jednocześnie we własnym imieniu żeglugi statkiem własnym lub cudzym, lub
 - zarządzać cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz na podstawie umowy.
- (32) Władze polskie dokładniej określają⁽¹²⁾, że przedsiębiorstwa kwalifikujące się do objęcia podatkiem mogą być:
- osobami fizycznymi, spółkami cywilnymi osób fizycznych, spółkami jawnymi osób fizycznych oraz spółkami komandytowo-akcyjnymi, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, usług i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 800 000 EUR,
 - spółkami handlowymi (osobowymi i kapitałowymi, w tym również w organizacji), a także innymi osobami prawnymi,
 - zagranicznymi osobami prawnymi, zagranicznymi jednostkami nie posiadającymi osobowości prawnej oraz zagranicznymi osobami fizycznymi, prowadzącymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność osobiste, przez osobę upoważnioną lub przy pomocy pracowników — w odniesieniu do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na wielkość przychodów,
 - innymi jednostkami nie wymienionymi powyżej, jeżeli otrzymują one na realizację zadań zleconych dotacje lub subwencje z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub funduszy celowych — od początku roku obrotowego, w którym dotacje lub subwencje zostały im przyznane.
- (33) W związku z zarządzaniem strategicznym, przedsiębiorstwo objęte podatkiem tonażowym musi podejmować decyzje w kwestii znacznych wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Przy ocenie powyższych kwestii, władze polskie wezmą pod uwagę stopień, w jakim zagraniczni pracownicy pracują pod kierunkiem pracowników polskich, lub w jakim odpowiadają przed pracownikami polskimi. W ocenie czy strategiczna działalność przeprowadzana jest z terytorium Polski ważne również będzie umiejscowienie głównej siedziby, włączając w to miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz miejsce, z którego podejmowane są decyzje zarówno rady nadzorczej, jak i zarządu.

⁽¹¹⁾ Dziennik Urzędowy Ministerstwa Infrastruktury (WE) nr 4/2005, poz. 28.

⁽¹²⁾ Ustawa o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r., Dziennik Ustaw z 2002 r., nr 76, poz. 694, z późn. zm.

(34) W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe sprawdzą, czy działalność w zakresie planowania tras, przyjmowania rezerwacji dla pasażerów lub załadowania, zaopatrzenia statku, zarządzania i szkolenia pracowników, technicznego zarządzania statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, ma miejsce w Polsce. Znaczenie ma także zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminal, itp. w Polsce oraz zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem personelu umiejscowionego w Polsce. Fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce może działać jako dodatkowy argument na poparcie elementów wskazanych powyżej. W każdym razie przedsiębiorstwo musi przejść obie części oceny: badanie zarządzania strategicznego oraz zarządzania komercyjnego, z wynikiem pozytywnym.

(35) Podsumowując, przedsiębiorstwo kwalifikujące się do objęcia pomocy musi spełniać trzy kryteria:

- podlegać opodatkowaniu polskim podatkiem dochodowym od osób prawnych lub podatkiem dochodowym od osób fizycznych;
- wykorzystywać w swej działalności kwalifikujące się statki, pływające pod polską banderą;
- oraz wykonywać nad nimi zarząd strategiczny i komercyjny z terytorium Polski.

2.7.4. Środki zabezpieczające

(36) System pomocy przewiduje pewne środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań w Polsce lub w innych krajach, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji.

(37) Po pierwsze należy przypomnieć, że podatek tonażowy będzie funkcjonował w ramach polskiego systemu podatkowego. System ten opiera się głównie na:

- Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych z dnia 15 lutego 1992 r. (⁽¹³⁾); oraz
- Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 r. (⁽¹⁴⁾).

2.7.5. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek na zasadzie ceny rynkowej

(38) Przepisy dwóch wyżej wspomnianych obecnie obowiązujących ustaw podatkowych zawierają uregulowania uniemożliwiające »przerzucanie« dochodu ze spółki stowarzyszonej nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do spółki opodatkowanej tym podatkiem. Artykuł 11 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (⁽¹⁵⁾) (i odpowiednio art. 25 Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (⁽¹⁶⁾)) stanowi, że jeśli podatnicy powiązani są ze sobą w sposób ustalony lub narzucony przez te przepisy, i jeżeli w wyniku takich powiązań zostaną

ustalone lub narzucone warunki różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty i w wyniku tego podmiot nie wykazuje dochodów albo wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekwać, gdyby wymienione powiązania nie istniały — dochody danego podmiotu oraz należny podatek określa się bez uwzględnienia warunków wynikających z tych powiązań. Władze polskie są zdania, że zasada ta odnosi się również *mutatis mutandis* do transakcji między spółkami stowarzyszonymi opodatkowanymi podatkiem tonażowym a spółkami stowarzyszonymi nieopodatkowanymi tym podatkiem. W tym celu dochody takich podatników określa się w drodze oszacowania przy zastosowaniu metod wskazanych w odpowiedniej ustawie podatkowej (tj. w Ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych lub Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych).

(39) Dodatkowo, zgodnie z art. 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 25a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podatnicy, którzy zawierają transakcje z podmiotami powiązanymi mają obowiązek sporządzania szczególnej dokumentacji podatkowej. Istnieje obowiązek przedłożenia takiej dokumentacji na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej. Dokumentacja ta musi stanowić dowód na to, że przeprowadzone transakcje nie różnią się od transakcji zawieranych przez podmioty niezależne, a jeśli odbiegają od transakcji rynkowych, należy udokumentować, że jest to uzasadnione racjonalnymi przesłankami. Przepisy obu ustaw o podatku dochodowym przewidują szczególną stawkę podatku w wysokości 50 %, która ma zastosowanie do oszacowanego dochodu podatników podlegających opodatkowaniu w Polsce, jeśli podatnicy ci nie przedstawią organom podatkowym wymaganej przez przepisy dokumentacji w zakresie transakcji z powiązanymi z nimi spółkami.

(40) Przepisy te będą stosowane również w odniesieniu do podatników opodatkowanych podatkiem tonażowym będących jednocześnie płatnikami podatku dochodowego w odniesieniu do działalności, która nie kwalifikuje się do objęcia podatkiem tonażowym. Obowiązujące przepisy prawne umożliwiają dokonywanie weryfikacji osiągniętego zysku poprzez sprawdzenie kosztów uzyskania przychodów i kosztów podatkowych. Natomiast w przypadku podatku tonażowego opodatkowaniu podlega inna kategoria dochodu niezwiązana z przychodami i kosztami w rozumieniu ustaw o podatku dochodowym. Jest ona uzależniona jedynie od tonażu posiadanych statków i okresu ich eksploatacji.

(41) W związku z powyższym Polska uważa, że ustawodawstwo podatkowe zawiera już środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści oparte na zasadzie ceny rynkowej, które są wystarczające do wykrycia i skorygowania transakcji między podmiotami powiązanymi, zawieranych po cenie innej niż cena rynkowa.

2.7.6. Odrębna księgowość

(42) Zgodnie z art. 7 ust. 1 Ustawy o podatku tonażowym działalność armatora objęta podatkiem tonażowym należy oddzielić od innych rodzajów prowadzonej przez niego działalności.

⁽¹³⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 54, poz. 654, z późn. zm.

⁽¹⁴⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁵⁾ Por. przypis 13.

⁽¹⁶⁾ Por. przypis 14.

(43) Armatorzy podlegający Ustawie o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. (⁽¹⁷⁾), tj. ci, którzy zarejestrowali swą działalność lub główne miejsce zarządzania w Polsce, zobowiązani są w prowadzonej ewidencji księgowej do oddzielenie aktywów i pasywów, przychodów i związanych z nimi kosztów w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem tonażowym oraz tych, które nie podlegają opodatkowaniu podatkiem tonażowym. Ponadto armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani prowadzić w okresie opodatkowania podatkiem tonażowym odrębny wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych związanych z działalnością objętą tym podatkiem.

(44) Polskie ustawodawstwo podatkowe (⁽¹⁸⁾) zezwala organom podatkowym na dokonanie, jeśli to konieczne, określenia zysków z różnego rodzaju działalności prowadzonej przez podatników w drodze oszacowania. Podatnicy są zobowiązani do prowadzenia ewidencji rachunkowej (lub księgi przychodów i rozchodów w przypadku podatku dochodowego od osób fizycznych) w sposób zapewniający możliwość określenia wysokości dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za dany rok podatkowy. W przedstawianych przez siebie dokumentach armatorzy objęci podatkiem tonażowym muszą uwzględnić środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne oraz wszelkie informacje niezbędne do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych.

(45) W sytuacji gdy armator objęty podatkiem tonażowym prowadzi działalność objętą podatkiem tonażowym oraz inną działalność objętą podatkiem dochodowym, wówczas jest on zobowiązany w ewidencji księgowej wyodrębnić przychody i związane z nimi koszty, pochodzące z obu rodzajów działalności. W ten sposób obowiązujące przepisy podatkowe uniemożliwiają transfer dochodów lub zysku z działalności nieopodatkowanej podatkiem tonażowym do działalności nim opodatkowanej.

(46) W konsekwencji władze polskie są zdania, że obecne ustawodawstwo podatkowe w wystarczający sposób określa zasady podziału nie tylko przychodów i kosztów, lecz także zadłużenia i kapitalizacji w odniesieniu do podatku tonażowego w zakresie działalności objętej oraz nieobjętej tym podatkiem.

2.7.7. Minimalny udział we własności floty

(47) Ustawa o podatku tonażowym nie ustanawia wymogu minimalnego udziału armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym we własności floty. W szczególności dochody z czarterowania statków na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróż lub umowy o zafrachtowanie lub z komercyjnego zarządzania cudzymi statkami mogą najwyraźniej bez żadnych ograniczeń zostać objęte podatkiem tonażowym.

⁽¹⁷⁾ Dziennik Ustaw z 2000 r., nr 14, poz. 176, z późn. zm.

⁽¹⁸⁾ Artykuł 9 Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i art. 24a Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

2.7.8. Zasady dotyczące nakładów finansowych

(48) Żadne ulgi podatkowe, takie jak amortyzacja majątku, nie przysługują w odniesieniu do części nakładów finansowych netto związanej z działalnością objętą podatkiem tonażowym. Aktywa brane pod uwagę w odniesieniu do działalności objętej podatkiem tonażowym to kwalifikujące się statki, aktywa trwałe częściowo lub w całości wykorzystywane do wykonywania tej działalności oraz aktywa łatwo zbywalne i powiązane. Jedynie ta część kosztów odsetek oraz strat kursowych, która związana jest z działalnością nieobjętą podatkiem tonażowym, będzie podlegać odliczeniu od dochodu pochodzącego z działalności opodatkowanej podatkiem dochodowym od osób prawnych.

2.7.9. Opcja »wszystko albo nic«

(49) Artykuły 3 oraz 4 Ustawy o podatku tonażowym stanowią, że armator opodatkowany podatkiem tonażowym rozlicza w ten sposób całą działalność kwalifikującą się do objęcia tym podatkiem wykonywaną z wykorzystaniem wszystkich posiadanych statków kwalifikujących się do objęcia tym podatkiem. Nie jest możliwe wybiórcze korzystanie z systemu podatku tonażowego.

(50) Zasadę tą stosuje się także w odniesieniu do grup przedsiębiorstw. Wszystkie przedsiębiorstwa z danej grupy przedsiębiorstw kwalifikujące się do objęcia podatkiem tonażowym podlegające opodatkowaniu w Polsce muszą przyjąć sposób opodatkowania podatkiem tonażowym w odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności kwalifikujących się do objęcia podatkiem tonażowym, w momencie gdy jedno z nich wybierze ten sposób opodatkowania.

(51) Zasada ta ma celu uniknięcie sytuacji, w której armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym wybieraliby opodatkowanie podatkiem tonażowym w odniesieniu do statków przynoszących dochody, zachowując opodatkowanie zwyczajnym podatkiem dochodowym tej części floty, która przynosi straty. W Ustawie o podatku tonażowym brak jest szczególnych przepisów dotyczących grup przedsiębiorstw, gdyż znajdują się one w Ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.

(52) Jako grupę przedsiębiorstw należy rozumieć wszystkie przedsiębiorstwa kontrolowane przez jedną osobę fizyczną, lub w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie jest kontrolowane w ten sposób, to przedsiębiorstwo oraz inne przedsiębiorstwa przez nie kontrolowane. Zgodnie z tymi przepisami osoba kontroluje przedsiębiorstwo, jeśli jest zdolna do kontrolowania lub nabycia kontroli, w sposób bezpośredni lub pośredni, działalności tego przedsiębiorstwa.

(53) Zgodnie z art. 11 Ustawy o podatku tonażowym, w przypadku połączenia się armatorów, z których przynajmniej jeden opodatkowany jest podatkiem tonażowym lub w przypadku, gdy armator opodatkowany podatkiem tonażowym przejmuje innego armatora, nowo utworzone przedsiębiorstwo będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem tonażowym w odniesieniu do całości posiadanej kwalifikującej się floty.

(54) Kierując się tą samą logiką, w celu uniemożliwienia wybiórczego korzystania przez armatorów z tego systemu, tj. uniemożliwienia stosowania strategii polegającej na jednoczesnym wyborze najkorzystniejszych aspektów podatku dochodowego i podatku tonażowego w odniesieniu do kwalifikujących się rodzajów działalności, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mogą przez określony czas zrezygnować z tej formy opodatkowania. Okres ten, nazwany 'okresem opodatkowania podatkiem tonażowym' wprowadzony został do ustawy w celu uniemożliwienia armatorom dowolnej zmiany formy opodatkowania z podatku tonażowego na podatek dochodowy zależnie od posiadanych aktualnie długów lub dochodów. Okres opodatkowania podatkiem tonażowym określony w Ustawie o podatku tonażowym wynosi 5 lat.

2.8. Bandera

(55) Zgłoszony przez Polskę system podatku tonażowego ściśle związany jest z podnoszoną banderą, tzn. ze spełnieniem przez kwalifikujące się statki warunku zarejestrowania w polskim rejestrze okrętowym.

2.9. Inne programy pomocy

(56) Na gruncie posiadanych przez Komisję informacji, nie istnieje obecnie żaden system pomocy na rzecz transportu morskiego w Polsce.

2.10. Zobowiązania strony polskiej

(57) Władze polskie zobowiązły się w swoim zgłoszeniu do:

- przedkładania Komisji rocznych sprawozdań dotyczących zmian stanu zarejestrowanej w Polsce floty oraz zatrudnienia marynarzy, wskazujących liczbę armatorów lub grup armatorów objętych podatkiem tonażowym; oraz
- ponownego zgłoszenia systemu podatku tonażowego po upływie okresu 10 lat (⁽¹⁹⁾).

3. OCENA POMOCY

3.1. Istnienie pomocy zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE

(58) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiekolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

⁽¹⁹⁾ Armatorzy, którzy zostaną objęci podatkiem tonażowym przed końcem 2016 roku, zatrzymają prawo do korzystania z przedłożonego ponownej oceny programu przez okres 10 lat.

(59) Dzięki systemowi podatku tonażowego, władze polskie przewidują przyznanie pomocy poprzez obniżenie podatków, które w innym wypadku musiałyby ponosić przedsiębiorstwa w tym sektorze, przy użyciu zasobów państwowych, faworyzując przez to pewien rodzaj działalności, w związku z faktem, że środek ten odnosi się do sektora międzynarodowego transportu morskiego. Tego rodzaju pomoc grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na handel między państwami członkowskimi, ponieważ działalność w zakresie transportu morskiego prowadzona jest głównie na poziomie międzynarodowym. W związku z tym, Komisja uznała, że środek dotyczy pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Władze polskie nie próbowaly zakwestionować tej oceny. Niniejsza opinia Komisji zgodna jest z poprzednią praktyką Komisji w tym zakresie (⁽²⁰⁾).

3.2. Podstawa prawna oceny

(60) W rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE pomoc przeznaczona na wsparcie rozwoju niektórych rodzajów działalności gospodarczej lub niektórych sektorów gospodarki może być traktowana jako zgodna ze wspólnym rynkiem w przypadku, gdy nie zakłóca, w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem, warunków wymiany handlowej i stanowi podstawę do wyłączenia jej spod ogólnego zakazu pomocy państwa. Komisja uznała, że art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE stanowi zatem stosowną podstawę prawną do analizy niniejszego programu pomocy.

(61) W tym konkretnym przypadku pomoc dla sektora morskiego musi być zbadana w świetle Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego (⁽²¹⁾ z 2004 r. (dalej zwanych »Wytycznymi«). Wytyczne te określają warunki, na jakich zezwala się państwom członkowskim na tworzenie niektórych programów pomocy państwa w celu wsparcia przemysłu transportu morskiego, jeśli służą one realizacji ogólnych celów takich, jak:

- udoskonalenie bezpiecznego, wydajnego i przyjaznego dla środowiska transportu morskiego,
- zachęcanie do rejestrowania statków pod banderami państw członkowskich lub ich powrotu pod te bandery,
- wspieranie konsolidacji konglomeratu morskiego posiadającego siedziby w państwach członkowskich, przy jednoczesnym utrzymaniu wszechstronne konkurencyjnej floty na rynkach światowych,
- utrzymanie i udoskonalenie morskiego know-how oraz ochronę i promowanie zatrudnienia marynarzy z państw członkowskich UE i państw EFTA, a także
- wspieranie promocji nowych usług w dziedzinie transportu morskiego bliskiego zasięgu zgodnie z białą księgą poświęconą polityce transportowej Wspólnoty.

⁽²⁰⁾ Wytyczne wspólnoty w sprawie pomocy publicznej dla transportu morskiego; Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3. W szczególności rozdział 3.1, w którym mowa, że: »system zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym jest pomocą państwa.«

⁽²¹⁾ Wytyczne wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego, Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3.

3.3. Poprzednie decyzje dotyczące podobnych programów pomocy w państwach członkowskich

- (62) W przeciągu ostatnich 11 lat Komisja zatwierdziła na wyżej wspomnianej podstawie prawnej wiele programów pomocowych na rzecz sektora transportu morskiego opartych na podatku tonażowym, w których zawarte były podobne przepisy⁽²²⁾.
- niderlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 738/95, zatwierdzona dnia 20 marca 1996 r.);
 - niemiecki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 396/98, zatwierdzona dnia 25 listopada 1998 r.);
 - angielski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 790/99, zatwierdzona dnia 2 sierpnia 2000 r.);
 - hiszpański system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 736/01, zatwierdzona dnia 27 lutego 2002 r.);
 - duński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 563/01, zatwierdzona dnia 12 marca 2002 r.);
 - fiński system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 195/02, zatwierdzona dnia 16 października 2002 r.);
 - irlandzki system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 504/02, zatwierdzona dnia 11 grudnia 2002 r.);
 - belgijski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 433/02, zatwierdzona dnia 19 marca 2003 r.);
 - francuski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 737/02, zatwierdzona dnia 13 maja 2003 r.);
 - system opodatkowania podatkiem tonażowym w hiszpańskim Kraju Basków (pomoc N 572/02, zatwierdzona dnia 5 lutego 2003 r.);
 - włoski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 114/04, zatwierdzona dnia 20 października 2004 r.);
 - litewski system opodatkowania podatkiem tonażowym (pomoc N 330/05, zatwierdzona dnia 19 lipca 2006 r.).

3.4. Ocena zgodności

- (63) Rozdział 3.1 Wytycznych wyraźnie wskazuje na system opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym

⁽²²⁾ Tekst większości tych decyzji dostępny jest w języku(-ach) oficjalnym(-ych) pod następującym adresem internetowym:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm. Nieautentyczne wersje w językach roboczych Komisji dostępne są na stronie:
http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/state_aid/decisions/decisions_dg_tren_en.htm.

jako przykład środków podatkowych, które »zabezpieczają wysoko jakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie« i w związku z tym mogą być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem⁽²³⁾.

- (64) Wytyczne wyznaczają jednakże pewne kryteria, które system taki musi spełnić, aby mógł zostać uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem. Ponadto w dotychczas przyjętych decyzjach w sprawie systemów opodatkowania podatkiem tonażowym Komisja rozwinęła przywoalaną powyżej w pkt 62 ugruntowaną praktykę w sposobie oceny, czy dane zgłoszenie spełnia wspomniane kryteria, w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji we Wspólnocie.
- (65) W dalszej części niniejszego dokumentu Komisja dokona oceny zgłoszonego programu pomocy pod względem spełnienia przez niego kryteriów zawartych w Wytycznych. Ocena ta wymaga zbadania programu pod względem działalności, statków oraz przedsiębiorstw kwalifikujących się do objęcia programem, zbadania środków zabezpieczających uniemożliwiających niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji, zbadania czy spełnione są warunki odnoszące się do pułapu określonego w rozdziale 11 Wytycznych oraz do obowiązku przedkładania sprawozdań ustanowionego w rozdziale 12 Wytycznych.

3.4.1. Badanie zakresu programu

3.4.1.1. Kwalifikująca się działalność

Podstawowa kwalifikująca się działalność

- (66) Komisja nie ma zastrzeżeń co do zgodnej z Wytycznymi możliwości objęcia podatkiem tonażowym międzynarodowego transportu morskiego ładunków i/lub pasażerów. Komisja przypomina, że w wielu spośród wyżej wspomnianych decyzji nie wprowadzano żadnego rozróżnienia pomiędzy transportem międzynarodowym a kabotażem i w związku z tym można stwierdzić, że Komisja zaaprobowała objęcie kabotażu morskiego podatkiem tonażowym. Praktyka Komisji nie stoi więc na przeszkodzie temu, aby Polska rozszerzyła system opodatkowania podatkiem tonażowym również na usługi kabotażu.

- (67) W odniesieniu do holowania, Wytyczne stanowią, że »holowanie« jest objęte zakresem ich stosowania, tylko jeżeli ponad 50 % działań holowniczych faktycznie wykonanych w danym roku przez holownik stanowi »transport morski«. Czas oczekiwania można proporcjonalnie włączyć do tej części działań wykonanych przez holownik, która stanowi »transport morski«.

⁽²³⁾ Zob. rozdział 3.1, akapit 4 i 5 wytycznych: »Tego rodzaju ulgi podatkowe, stosowane szczególnie do żeglugi morskiej, uważa się za pomoc publiczną. Pomocą publiczną jest także zastępowanie tradycyjnego systemu opodatkowania przedsiębiorstw podatkiem tonażowym. (...) Tego rodzaju środki zabezpieczają wysokojakościowe zatrudnienie w sektorze morskim na lądzie, jak np. w sferze zarządzania bezpośrednio związanego z żeglugą morską lub w zakresie działań towarzyszących (ubezpieczenia, maklerstwo, finanse). (...) Tego rodzaju bodźce podatkowe są generalnie akceptowane.«

(68) W odniesieniu do pogłębiania Wytyczne zawierają podobne przepisy: »Niemniej rozwiązania fiskalne przewidziane dla przedsiębiorstw (takie jak podatek tonażowy) można także stosować do tych jednostek pogłębiających, których działalność polega na 'transporcie morskim' — tj. transporcie dalekomorskim wydobytego materiału — przez ponad 50 % rocznego czasu pracy oraz wyłącznie w odniesieniu do takich właśnie działań transportowych«.

(69) Komisja jest zdania, że zarówno w przypadku holowania, jak i pogłębiania, odpowiednim kryterium do zmierzenia czy osiągnięto próg 50 % jest czas pracy danego holownika lub pogłębiarki w roku podatkowym, a nie, jak stanowi Ustawa o podatku tonażowym, wysokość wypracowanego dochodu. Mimo tego, że obliczenia oparte na wysokości dochodu mogą w niektórych przypadkach prowadzić do uzyskania takiego samego wyniku, jak obliczenia oparte na czasie pracy, na obecnym etapie Komisja uważa, że Polska musi wprowadzić zmiany lub dodatkowe wyjaśnienia do Ustawy o podatku tonażowym w tej kwestii.

(70) Komisja pragnie zwrócić uwagę Polski na fakt, że wspomniany próg może jedynie być obliczany w odniesieniu do działalności, która dokładnie odpowiada definicji transportu morskiego w rozumieniu prawa Unii Europejskiej, w świetle rozporządzeń Rady (EWG) nr 4055/86⁽²⁴⁾ oraz (EWG) nr 3577/92⁽²⁵⁾, do których Wytyczne bezpośrednio się odwołują. Na tej podstawie transport morski może być zdefiniowany jako »przewóz pasażerów lub towarów na rzecz klienta drogą morską między portami lub portami a urządzeniami oddalonymi od brzegu«. Dlatego też definicja oparta na zasadzie wyłączenia, jak np. na podstawie listy zawartej w art. 3 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym nie może być sama w sobie wystarczająca. Podobnie sam fakt, że wspomniany artykuł wyklucza holowanie z portu oraz w obrębie portu może być niewystarczający.

(71) Należy wspomnieć, że Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił pojęcie transportu morskiego w swoim niedawnym wyroku z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie C-251/04, Komisja przeciwko Grecji, w odniesieniu do kwestii czy działalność holownicza może stanowić transport morski: »[...] charakter i cechy holowania są inne niż kabotażu, zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3577/92. Choć holowanie jest usługą z reguły świadczoną za wynagrodzeniem, nie polega ono zasadniczo na bezpośrednim przewozie pasażerów lub towarów drogą morską. Polega ono raczej na pomocy w przemieszczaniu statku, wiertnicy, platformy lub boi. Holownik, który wspomaga statek przy manewrowaniu, dostarcza mu dodatkowy napęd, lub zastępuje jego silniki w razie awarii, udziela pomocy temu statkowi przewożącemu pasażerów lub towary, lecz nie jest sam statkiem transportującym«. Trybunał stwierdził również, że rozporządzenie

(EWG) nr 3577/92 nie obejmuje »usług powiązanych, akcesoryjnych lub pomocniczych w stosunku do świadczenia usług transportu morskiego«⁽²⁶⁾.

(72) W świetle cytowanego wyroku, pojęcie transportu morskiego dla celów wytycznych w zakresie pomocy państwa musi być interpretowane wąsko, jako obejmujące jedynie bezpośredni przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między dwoma portami lub portem a urządzeniami oddalonymi od brzegu. W tym kontekście Komisja wyraża wątpliwość czy ewentualne objęcie podatkiem tonażowym holowania i/lub pogłębiania, w sposób przedstawiony w zgłoszeniu, pozostaje w zgodzie z tymi zasadami.

Działalność pomocnicza w transporcie morskim

(73) Nie naruszając treści poprzednich akapitów oraz pozostając w zgodzie z kierunkami wyznaczonymi przez praktykę⁽²⁷⁾, Komisja nie sprzeciwia się objęciu przez polski system opodatkowania podatkiem tonażowym następujących rodzajów działalności pomocniczej, które pozostają w ścisłym związku ze świadczeniem usług w transporcie morskim:

- a) dzierżawy i użytkowania kontenerów,
- b) prowadzenia działalności załadunkowej, rozładunkowej i naprawczej,
- c) prowadzenia terminali pasażerskich,
- d) sprzedaży towarów i usług na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych w celu ich konsumpcji na pokładzie statku,
- e) prowadzenia działalności kantorowej na pokładzie statków pasażerskich i pasażersko-towarowych skierowanej jedynie do pasażerów statku, pod warunkiem, że taka działalność pozostaje w związku z działalnością główną,
- f) dowozu lądowego i morskiego ładunków i pasażerów,
- g) przewozu ładunków i pasażerów w transporcie multi-modalnym.

(74) Komisja jest zdania, że wyżej wymienione rodzaje działalności są integralną częścią transportu morskiego i muszą zostać włączone w zakres podatku tonażowego. Wymienione rodzaje działalności podlegają objęciu podatkiem tonażowym, jeśli wykonywane są bezpośrednio przez armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym.

(75) Komisja uważa, że usługi transportu morskiego w zakresie pozostałych rodzajów działalności spełniających kryteria kwalifikacji, powinny zostać podzielone na trzy główne grupy:

- komercyjne zarządzanie statkami;

⁽²⁴⁾ Artykuł 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r.; Dz.U. L 378 z 31.12.1986, stanowi:

»4. Do celów niniejszego rozporządzenia przez 'usługi transportu morskiego między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi', gdzie są one z reguły świadczone za wynagrodzeniem, rozumie się:
 a) wewnętrzpolnotowe usługi żeglugowe: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między każdym portem w państwie członkowskim a każdym portem lub urządzeniem oddalonym od brzegu w innym państwie członkowskim;
 b) ruch między państwami członkowskimi a państwami trzecimi: przewóz pasażerów lub towarów drogą morską między portami w państwach członkowskich a portami lub urządzeniami oddalonymi od brzegu w państwie trzecim.«

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 364 z 12.12.1992.

⁽²⁶⁾ Zob. pkt 31 i 32 tego wyroku.

⁽²⁷⁾ Zob. np. pomoc państwa N 563/01 — Dania — duński system opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzony przez Komisję dnia 12 marca 2002 r.

- techniczne zarządzanie statkami (tankowanie paliwa, zaopatrzenie w żywność, ubezpieczenie, wydawanie świadectw zgodności statków, konserwacja, itd.); oraz
 - zarządzanie załogą (umowy o pracę, odnowienie załogi, itd.).
- (76) W odniesieniu do zarządzania statkami Wytyczne stanowią, że 'przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą'.
- (77) Sytuację, w której statek czarterowany jest bez załogi (czarter samej łodzi) ⁽²⁸⁾, zazwyczaj traktuje się jako przybliżoną do sytuacji korzystania z własnego statku. Mimo, że osoba czarterująca statek nie posiada prawnego tytułu do statku, ponosi większą część, jeśli nie całość odpowiedzialności za zarządzanie statkiem i/lub załogą. Statek może również być czarterowany wraz z załogą (czarter na czas) ⁽²⁹⁾. W takiej sytuacji osoba czarterująca nie jest zazwyczaj odpowiedzialna za wszystkie aspekty związane z zarządzaniem. Tego rodzaju statki mogą zostać opodatkowane podatkiem tonażowym, ale z pewnymi ograniczeniami. Kwestia zarządzania staje się ważna w celu określenia czy statki spełniają warunki konieczne do objęcia podatkiem tonażowym. Komisja jest zdania, że w takich przypadkach do zachowania prawa do korzystania z podatku tonażowego nie wystarczy, aby armatorzy objęci podatkiem tonażowym prowadzili działalność jedynie w zakresie części z trzech wymienionych grup — konieczne jest łączne wypełnianie trzech wymienionych funkcji.
- (78) Można dodatkowo zacytować Wytyczne, które stanowią, że 'przedsiębiorstwa armatorskie mogą się ubiegać o pomoc wyłącznie dla tych statków, w przypadku których powierzono im pełne zarządzanie techniczne i zarządzanie załogą'. Aby stać się uprawnionymi, armatorzy muszą w szczególności przyjąć od właściciela pełną odpowiedzialność za eksploatację statków, jak również przejść od właściciela wszelkie prawa i obowiązki, które nakłada Kodeks ISM». W praktyce oznacza to, że jeśli armator zarządzający statkiem nie zapewnia zarządzania komercyjnego, musi wypełniać jednocześnie przynajmniej dwie pozostałe funkcje.
- (79) Inaczej mówiąc, armatorzy mogą osiągać dochody poprzez wypełnianie jednej lub dwóch z wyżej wymienionych funkcji w odniesieniu do cudzych statków. Dzieje się tak na przykład, gdy przedsiębiorstwo armatorskie zapewnia odpłatnie zarządzanie komercyjne konsorcjum przewoźników.
- (80) Pod tym względem władze polskie zmieniły treść zgłoszenia pismem z dnia 6 czerwca 2007 r. stwierdzając, że zarządzający statkiem mogą zostać objęci podatkiem tonażowym jedynie pod warunkiem, że jednocześnie będą zapewniać zarówno zarządzanie załogą, jak i techniczne zarządzanie statkami. Warunek ten odnosi się

⁽²⁸⁾ Umowy o czarter samej łodzi są zazwyczaj długoterminowe i obejmują czasem nawet całą długość życia statku.
⁽²⁹⁾ Kontrakty czarterowe na czas często obejmują krótszy okres i są zazwyczaj zawierane w przypadku, kiedy armator w danym momencie nie posiada wystarczającej pojemności, a inne przedsiębiorstwo armatorskie dysponuje pojemnością przekraczającą własne potrzeby.

zarówno do przedsiębiorstw jedynie zarządzających statkami, jak i do armatorów, który świadczą na rzecz stron trzecich usługi w zakresie technicznego zarządzania statkami i/lub ich załogą w odniesieniu do floty objętej umową dotyczącą zarządzania. Przedsiębiorstwa te, jeśli spełnią powyższy warunek, zostaną opodatkowane podatkiem tonażowym obliczanym na podstawie pojemności zarządzanej przez nie floty, tak jakby były przedsiębiorstwami świadczącymi usługi w transporcie morskim.

- (81) W szczególności w odniesieniu do zarządzania statkami władze polskie przypomniły, że na podstawie art. 2 ust. 3 Ustawy o podatku tonażowym armator, który zarządza cudzym statkiem, w cudzym imieniu i na cudzą rzecz może zostać opodatkowany podatkiem tonażowym pod warunkiem, że posiada ważny Dokument Zgodności, stwierdzający, że zarządzający statkiem przejmuje od armatora wszystkie prawa i obowiązki nałożone przez Międzynarodowy Kodeks Zarządzania Bezpieczeństwem.
- (82) W odróżnieniu od zarządzania statkiem, zarządzanie komercyjne polega na wypełnianiu wszystkich obowiązków handlowych oraz wzięciu odpowiedzialności za stosunki z klientami w imieniu armatora lub osoby czarterującej statek. Dzieje się tak np. w sytuacji, kiedy przedsiębiorstwu armatorskiemu powierza się sprawowanie zarządzania konsorcjum przewoźników, do którego samo należy. Komisja rozumie, że opłaty pochodzące z takiego zarządzania komercyjnego objęte są opodatkowaniem jako 'opłaty brokerskie', o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 9 Ustawy o podatku tonażowym z dnia 24 sierpnia 2006 r.
- (83) W każdym z tych przypadków Komisja jest zdania, że można zaakceptować opodatkowanie tego typu dochodów podatkiem tonażowym z powodu konieczności zachowania pewnej elastyczności, jednakże możliwość objęcia tym podatkiem musi być ograniczona w sposób, który sprawi, że przedsiębiorstwa opodatkowane podatkiem tonażowym nie stracą cech przedsiębiorstw świadczących usługi w transporcie morskim.
- (84) W związku z tym Komisja uważa, że dochody płynące z zarządzania statkami we własnym lub w cudzym imieniu mogą zostać objęte podatkiem tonażowym, jeśli armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia:
- albo jednocześnie zarządzanie załogą i techniczne zarządzanie danymi statkami,
 - albo ich zarządzanie komercyjne,

pod warunkiem, że tonaż tych statków nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym zapewnia jednocześnie zarządzanie załogą, zarządzanie techniczne i komercyjne ⁽³⁰⁾.

- (85) Komisja przypomina, że tonaż statków, w odniesieniu do których armator spełnia niektóre funkcje w cudzym imieniu musi również być brany pod uwagę przy obliczaniu podstawy opodatkowania.

⁽³⁰⁾ Niniejsza zasada została wypracowana w praktyce przez Komisję w odniesieniu do czarterowanych statków w decyzji N 563/01 — Dania — Podatek tonażowy, zatwierdzonej dnia 12 marca 2002 r.

(86) Kończąc należy powiedzieć, że Komisja nie jest przeciwna włączeniu do podatku tonażowego dochodów pochodzących z następującej działalności (art. 3 ust. 2 pkt 8, 9 i 10 Ustawy o podatku tonażowym): 'zarząd statkami'; 'świadczenie usług agentów i maklerów morskich, usług brokerskich i usług agencji zatrudniania, związanych z załogą statku'; 'działalności polegającej na wynajmie, dzierżawie lub wyczarterowaniu statku' pod warunkiem, że całkowity tonaż statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje samodzielnie jednocośnego zarządzania technicznego, komercyjnego i zarządzania załogą, nie przekracza czterokrotności tonażu statków, w odniesieniu do których wykonuje takie zarządzanie. Zasada ta ma służyć zapewnieniu, aby program pozostawał w zgodzie z praktyką Komisji, z której wynika, że system opodatkowania podatkiem tonażowym dotyczy właścicieli statków.

(87) Na obecnym etapie oceny zgłoszenia Komisja ma wątpliwości czy powyższy warunek został w nim spełniony. W ocenie Komisji władze polskie nie dostarczyły jak dotąd wystarczających wyjaśnień w tej kwestii. W związku z tym Komisja wyraża wątpliwości w odniesieniu do zgodności zgłoszonego środka pod wspomnianym względem.

3.4.1.2. Kwalifikujące się statki

(88) Ustawa o podatku tonażowym zawiera warunek powiązania z banderą. Pozostaje to w zgodności z założeniami polityki Komisji, przyczyniając się do dążenia do powrotu pod bandery europejskie statków kontrolowanych przez interesy Wspólnoty. W związku z tym warunek powiązania z banderą ustanowiony w rozdziale 3.1 akapit 8 Wytycznych automatycznie uważa się za spełniony.

(89) W odniesieniu do charakteru powiązania między armatorem opodatkowanym podatkiem tonażowym a statkami wykorzystywanymi przez niego do prowadzenia działalności, Komisja nie widzi przeszkód w objęciu podatkiem tonażowym zysków pochodzących z działalności wykonywanej na pokładzie kwalifikujących się statków posiadanych przez armatora lub charterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi.

(90) Niemniej jednak włączenie do podatku tonażowego statków, w odniesieniu do których armator opodatkowany podatkiem tonażowym nie wykonuje zarządzania załogą, ani nie zapewnia obsługi technicznej tych statków, jest (jak wskazano powyżej) zależne od spełnienia pewnych warunków. Statki te są zazwyczaj charterowane na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróź lub umowy o zafrachtowanie. W odniesieniu do tej kwestii praktyka ustalona przez Komisję wymaga, aby flota objęta podatkiem tonażowym charterowana na zasadzie czarteru na czas, czarteru na podróź lub umowy o zafrachtowanie nie przekraczała czterokrotności tonażu posiadanej floty lub floty charterowanej na zasadzie czarteru samej łodzi.⁽³¹⁾ Nałożenie takiego warunku ma na celu uniknięcie przyznawania prawa do korzystania z podatku tonażowego podatnikom niebędącym właścicielami statków.

⁽³¹⁾ Zob. przypis 28 powyżej.

(91) Komisja pragnie zauważyc, że Polska nie wprowadziła w zgłoszonym systemie pomocy żadnych zmian w celu włączenia tego typu warunku do systemu opodatkowania podatkiem tonażowym.

(92) Mimo że głównym celem Wytycznych oraz omawianych w nich środków jest odpowiedź na kwestię konkurencyjności pomiędzy statkami pływającymi pod banderami Wspólnoty a statkami zarejestrowanymi w rejestrach otwartych, Komisja musi być świadoma istnienia ryzyka stworzenia sytuacji nieuczciwej przewagi pomiędzy armatorami wykorzystującymi statki zarejestrowane w różnych państwach członkowskich. Wytyczne bezpośrednio odwołują się do 'konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi⁽³²⁾' oraz 'coraz większej zbieżności w podejściu państw członkowskich do pomocy dla żeglugi morskiej'. W związku z tym Komisja musi 'utrzymywać bieżącą, sprawiedliwą równowagę⁽³³⁾'. (akapit 18) i pozostawać 'świadoma konieczności utrzymania wysokiego podobieństwa i zbieżności pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w obrębie Wspólnoty'.

(93) W związku z faktem, że władze polskie nie odniosły się do kwestii zawężenia możliwości opodatkowania podatkiem tonażowym statków charterowanych na zasadzie czarteru na czas poprzez wprowadzenie kryterium czterokrotności tonażu statków będących własnością armatora opodatkowanego podatkiem tonażowym lub charterowanych przez niego na zasadzie czarteru samej łodzi, Komisja musi na tym etapie wyrazić wątpliwość co do zgodności zgłoszonego programu ze wspólnym rynkiem.

3.4.1.3. Przedsiębiorstwa spełniające kryteria

(94) Komisja nie widzi przeszkód, aby Ustawa o podatku tonażowym objęła spółki podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych. Taka możliwość jest wyraźnie przewidziana w Wytycznych⁽³⁴⁾.

(95) Niemniej jednak polski system opodatkowania podatkiem tonażowym jest szczególny, ponieważ w odróżnieniu od systemów opodatkowania podatkiem tonażowym zatwierdzonych do tej pory przez Komisję, objęte mogą nim zostać osoby fizyczne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Na gruncie posiadanej przez siebie wiedzy Komisja stwierdza, że nie posiada ona jak do tej pory żadnego doświadczenia w odniesieniu do systemów opodatkowania podatkiem tonażowym obejmujących swoim zakresem osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Należy przypomnieć, że sformułowania użyte w Wytycznych wskazują na bezpośrednią zależność między podatkiem tonażowym a podatkiem dochodowym od osób prawnych⁽³⁵⁾. W związku z tym Komisja zwraca się z prośbą do władz polskich o dostarczenie dodatkowych wyjaśnień w tej kwestii.

⁽³²⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 2 Wytycznych.

⁽³³⁾ Ibidem akapit 18.

⁽³⁴⁾ Zob. na przykład rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych: »system **zastępujący zwyczajny podatek dochodowy podatkiem tonażowym** jest pomocą państwa« (podkreślenie dodano).

⁽³⁵⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 4 Wytycznych wspomniany w przypisie 28 powyżej.

(96) Jeśli chodzi o zarządzanie strategiczne, armatorzy opodatkowani podatkiem tonażowym są zobowiązani do podejmowania strategicznych decyzji dotyczących wydatków kapitałowych oraz obniżenia kapitału z terytorium Polski. Wydaje się, że w przeprowadzaniu oceny tej kwestii władze polskie będą się kierować kryterium fizycznego ulokowania niektórych pracowników, którzy muszą zostać umiejscowieni w Polsce. Znaczenie mieć będzie umiejscowienie siedziby, miejsce pracy kadry zarządzającej szczebla wyższego oraz usytuowanie cał zarządzających, jak rada zarządzająca i zarząd, które powinny znajdować się w Polsce. W przypadku zarządzania komercyjnego, organy podatkowe dokonają oceny tego, czy takie działania jak planowanie tras, przyjmowanie rezerwacji dla pasażerów lub załadunku, zaopatrzenie statku, zarządzanie i szkolenie pracowników, techniczne zarządzanie statkami, włącznie z podejmowaniem decyzji w sprawie napraw i przeglądu statków, mają miejsce w Polsce. Inne czynniki, jak zachowanie takich miejsc, jak centra szkoleń, terminale etc. w Polsce, zakres w jakim zagraniczne biura lub oddziały pracują pod kierownictwem pracowników umiejscowionych w Polsce oraz fakt, że statek pływa pod polską banderą, jest zarejestrowany, ubezpieczony lub finansowany w Polsce mogą nadać dodatkowego znaczenia elementom wskazanym powyżej.

(97) Tak restrykcyjne warunki (określone w pkt 33 i 34 powyżej) wydają się zmniejszać możliwość zakładania drugiej siedziby w Polsce przez przedsiębiorstwa armatorskie z innych państw członkowskich oraz korzystania przez nie z omawianego środka, co w konsekwencji może zniechęcać do zakładania drugiej siedziby. W związku z powyższym wydaje się, że tego rodzaju restrykcyjne warunki mogą doprowadzić do zmniejszenia możliwości zakładania filii oraz — na podstawie oceny *prima facie*, — że mogą przyczynić się do powstania problemów i *de facto* dyskryminacji i wpływać na ograniczenie swobody przedsiębiorczości. W związku z tym Komisja musi na obecnym etapie postępowania, wyrazić wątpliwość co do zgodności tych warunków ze wspólnym rynkiem.

(98) Ponadto, niezależnie od tego czy rozszerzenie podatku tonażowego na przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych jest zgodne ze wspólnym rynkiem, Komisja ma poważne wątpliwości co do zgodności możliwości odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne odpowiednio od kwoty podatku oraz podstawy opodatkowania.

(99) Po pierwsze, jako że systemy opodatkowania podatkiem tonażowym oparte są na fikcyjnym przychodzie określonym na podstawie tonażu statków, a nie realnych dochodach, armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie mają prawa korzystania z tych odliczeń (odpisów amortyzacyjnych i innych przywilejów podatkowych), które stanowią część ogólnego systemu opodatkowania.

(100) Władze polskie argumentowały, że ponieważ każda osoba fizyczna lub prawnia podlegająca opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych ma w

polskim systemie podatku dochodowego prawo do tego typu odliczeń, podatnicy opodatkowani podatkiem tonażowym również powinni mieć do tego prawo. Mimo wszystko Komisja ma wątpliwości dotyczące tej argumentacji. Systemy opodatkowania podatkiem tonażowym tworzone są w celu zastąpienia, a nie w celu dopełnienia zwykłych systemów opodatkowania armatorów, a więc w konsekwencji armatorzy objęci podatkiem tonażowym nie zachowują prawa do dokonywania odliczeń, z których normalnie mogliby korzystać. To rozumowanie powinno mieć zastosowanie również w przypadku, gdy armator jest osobą fizyczną opodatkowaną podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

(101) Reasumując, Komisja ma wątpliwości co do kwestii czy w sytuacji, gdy istnieje możliwość objęcia przez podatek tonażowym także osób podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, odliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz na ubezpieczenia społeczne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania byłyby zgodne ze wspólnym rynkiem, biorąc pod uwagę ogólną zasadę zabraniającą odliczeń w ramach systemów opodatkowania podatkiem tonażowym.

3.4.2. Ocena środków zabezpieczających

(102) Aby system opodatkowania podatkiem tonażowym spełniał warunki określone w Wytycznych, muszą mu towarzyszyć odpowiednie środki zabezpieczające uniemożliwiające niekontrolowane przysparzanie korzyści z działań nie związanych z żeglugą morską, a także uniemożliwiające uchylenie się od opodatkowania⁽³⁶⁾.

3.4.2.1. Weryfikacja transakcji w ramach grupy spółek oparta na zasadzie ceny rynkowej

(103) Komisja uważa, że państwo członkowskie wprowadzające podatek tonażowy ma obowiązek zapewniać, aby obowiązujący na jego terenie system podatku tonażowego nie prowadził do sytuacji unikania opodatkowania za pomocą cen transferowych na szkodę innego kraju, w którym spółka stowarzyszona podlega opodatkowaniu. Komisja stwierdza, że powyższy warunek został spełniony.

⁽³⁶⁾ Zob. rozdział 3.1 akapit 19 Wytycznych: »We wszystkich przypadkach korzyści płynące z programów muszą ułatwiać rozwój sektora żeglugi morskiej oraz zatrudnienia w interesie Wspólnoty. W konsekwencji, opisane powyżej korzyści podatkowe muszą się ograniczać do działań związanych z żeglugą morską; skutkiem tego w przypadkach, w których przedsiębiorstwo posiadające statki jest również zaangażowane w inne działania komercyjne, wymagana będzie przejrzysta rachunkowość, zapobiegająca 'wyciekom' do działań niezwiązanych z żeglugą. Takie podejście powinno wspierać konkurencyjność żeglugi morskiej Wspólnoty, przy zobowiązaniach podatkowych zbliżonych poziomem do stawek stosowanych gdzie indziej na świecie, utrzymując zarazem w państwie członkowskim normalną wysokość podatków od innych działań, jak również osobiste wynagrodzenia akcjonariuszy i dyrektorów.«

3.4.2.2. Odrębna księgowość

- (104) Komisja stwierdza, że w związku z faktem, iż Ustawa o podatku tonażowym stawia jasny wymóg prowadzenia przez armatorów opodatkowanych podatkiem tonażowym odrębnej księgowości dla działań objętych i działań nieobjętych tym podatkiem, powyższy wymóg uznaje się za spełniony.

3.4.2.3. Opcja »wszystko albo nic«

- (105) Ustawa o podatku tonażowym stanowi, że dokonując wyboru opodatkowania podatkiem tonażowym, armator zobowiązany jest objąć nim całą swoją działalność kwalifikującą się do objęcia podatkiem tonażowymi oraz wszystkie swoje statki spełniające kryteria objęcia tym podatkiem. Co więcej, Komisja przyjmuje do wiadomości, że Polska zobowiązuje się do stosowania tej zasady także w odniesieniu do podlegających opodatkowaniu w Polsce grup spółek.
- (106) Komisja pragnie jednakże zauważać, że okres opodatkowania podatkiem tonażowym, tj. okres, w którym armatorzy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem tonażowym nie mogą zrezygnować z tej formy opodatkowania, ograniczony jest w Polsce do 5 lat. Komisja pragnie zwrócić uwagę na fakt, że minimalna długość tego okresu w innych dotychczas zatwierdzonych systemach opodatkowania podatkiem tonażowym wynosi 10 lat. Jak wskazano w pkt 92, Komisja dąży do zachowania wysokiego stopnia zbieżności pomiędzy zatwierdzonymi systemami opodatkowania podatkiem tonażowym w celu uniknięcia nierównego traktowania statków i armatorów wykonujących działalność pod banderami różnych państw członkowskich.
- (107) Zgoda Komisji na wprowadzenie krótszego okresu opodatkowania podatkiem tonażowym w jednym szczególnym państwie członkowskim spowodowałaby wystąpienie ryzyka naruszenia zasady równego traktowania armatorów z różnych państw członkowskich i doprowadziłaby do zaistnienia szkodliwych różnic w systemach opodatkowania podatkiem tonażowym, co z kolei mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której polski system opodatkowania podatkiem tonażowym byłby bardziej (lub mniej) atrakcyjny, powodując chęć przerejestrowywania statków pomiędzy państwami członkowskimi przez armatorów pragnących osiągnąć korzyści dzięki istniejącym różnicom w systemach. Komisja musi niniejszym wyrazić wątpliwość w odniesieniu do tego aspektu zgłoszonego środka i poddać go postępowaniu wyjaśniającemu.

3.4.3. Przestrzeganie pułapu finansowego

- (108) Rozdział 11 Wytycznych stanowi, że »całkowita wielkość pomocy udzielonej w ramach rozdziałów 3 do 6 nie może przekraczać całkowitej sumy podatków i składek socjalnych pobranych z tytułu działalności żeglugowej i od marynarzy«.

- (109) Zgodnie z wiedzą posiadaną przez Komisję, obecnie nie istnieje w Polsce program pomocy, z którego korzyści mogłyby sumować się z korzyściami płynącymi z niniejszego programu. W związku z tym Komisja stwierdza, że warunek dotyczący pułapu określonego w wytycznych został spełniony.

3.4.4. Sprawozdania

- (110) Komisja stwierdza, że zgodnie z wymogiem ustanowionym w Wytycznych, Polska zobowiązała się do przedkładania Komisji rocznego sprawozdania na temat wprowadzania w życie systemu opodatkowania podatkiem tonażowym oraz jego skutków w odniesieniu do zarejestrowanej we Wspólnocie floty oraz do zatrudnienia wspólnotowych marynarzy.

4. WNIOSKI

- (111) W świetle powyższych rozważań Komisja, świadoma konieczności unikania różnic (patrz pkt 92 powyżej) pomiędzy systemami opodatkowania podatkiem tonażowym we Wspólnocie, podjęła decyzję o wszczęciu postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 4 ust. 4⁽³⁷⁾ rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w odniesieniu do następujących kwestii:
- możliwości dokonywania odliczeń składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenia zdrowotne od odpowiednio kwoty podatku i podstawy opodatkowania przez osoby fizyczne lub osoby prawne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, które wybrały system opodatkowania podatkiem tonażowym;
 - możliwości zrezygnowania z opodatkowania podatkiem tonażowym już po upływie 5 lat od momentu wyboru tej formy opodatkowania;
 - możliwości objęcia podatkiem tonażowym statków, w odniesieniu do których armator nie wypełnia łącznie, we własnym imieniu lub na cudzą rzecz, trzech następujących funkcji: komercyjnego i technicznego zarządzania statkami oraz zarządzania załogą statków wchodzących w skład tonażu przekraczającego czterokrotność tonażu statków, w odniesieniu do których wypełnia te trzy funkcje;
 - objęcia podatkiem tonażowym holowników i pogiębiarek, które świadczą usługi będące transportem morskim przez mniej niż połowę swojego czasu pracy w danym roku podatkowym;
 - oceny czy wymóg, aby kluczowe decyzje w zakresie zarządzania strategicznego oraz technicznego były faktycznie podejmowane w Polsce oraz aby kadra zarządzająca szczebla wyższego, główna siedziba, rada nadzorcza i zarząd były umiejscowione w Polsce może prowadzić do dyskryminacji *de facto* i ograniczenia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do armatorów z innych państw członkowskich.

⁽³⁷⁾ Artykuł 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

4. W przypadku gdy po przeprowadzeniu wstępnego badania Komisja stwierdza, że zaistniały wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, Komisja podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu (zwana dalej »decyzją o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia«).

- (112) W związku z powyższym Komisja, zgodnie z art. 6 ust. 1⁽³⁸⁾ rozporządzenia (EWG) nr 659/1999, wzywa Rzeczpospolitą Polską do przedstawienia uwag na temat zgodności ze wspólnym rynkiem wyżej wspomnianych aspektów programu pomocy i do dostarczenia informacji, które mogą pomóc w przeprowadzeniu oceny zamierzonych środków, w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania niniejszego pisma. Komisja zwraca się do władz polskich o bezzwłoczne przekazanie kopii niniejszego pisma wszystkim potencjalnie zainteresowanym odbiorcom.
- (113) Komisja pragnie przypomnieć władzom polskim o skutku zawieszającym art. 88 ust. 3 Traktatu WE. W tym kontekście, pragnie ona również zwrócić uwagę władz

polskich na art. 14⁽³⁹⁾ wspomnianego rozporządzenia, który stanowi, że pomoc przyznana bezprawnie podlega windykacji od beneficjentów.

- (114) Komisja informuje Polskę, że udostępnia zainteresowanym stronom informacje, publikując niniejsze pismo wraz z jego streszczeniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Poinformuje również zainteresowane strony w państwach EFTA będących sygnatariuszami Porozumienia EOG, publikując zaświadczenie w Suplementie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, oraz poinformuje Urząd Nadzoru EFTA, wysyłając na jego adres kopię niniejszego pisma. Wszystkie zainteresowane strony zostaną wezwane do przedstawienia uwag w ciągu jednego miesiąca od dnia publikacji."

⁽³⁸⁾ Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:
1. Decyzja o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia zawiera podsumowanie odpowiednich kwestii faktycznych i prawnych, wstępna ocenę Komisji odnośnie do charakteru pomocowego proponowanego środka i określa wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem. Decyzja wzywa zainteresowane państwo członkowskie i inne zainteresowane strony do przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin.

⁽³⁹⁾ Artykuł 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:
Windykacja pomocy

1. W przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta (zwana dalej »decyzją o windykacji«). Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego.
2. Pomoc podlegająca windykacji na podstawie decyzji o windykacji obejmuje odsetki naliczone według właściwej stopy ustalonej przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc przyznana bezprawnie została udostępniona beneficjentowi do daty jej windykacji.
3. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanego zgodnie z art. 185 Traktatu, windykacja zostaje przeprowadzona bezzwłocznie i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że przewidują one bezzwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji Komisji. W tym celu oraz w wypadku postępowania przed sądami krajowymi, zainteresowane państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne kroki, jakie dostępne są w ich odpowiednich systemach prawnych, włącznie ze środkami tymczasowymi, bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego.

Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications)
Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2007/C 300/14)

1. Komissio vastaanotti 30. marraskuuta 2007 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (¹) 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yhdysvaltalainen yritys Gores Group LLC (Gores Group) hankkii asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun määräysvallan ranskalaisessa yrityksessä Sagem Communications (Sagem) ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- Gores Group: pääomasijoittaja,
- Sagem: viestintälaitteistoalan yritys, jonka valmistaa laajaa valikoimaa matkaviestinlaitteita (kannettavia laitteita) sekä laajakaistaviestinnässä käytettäviä laitteita.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin. Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistetusta menettelystä tietyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 nojalla (²).

4. Komissio pyytää kolmansia osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kulussa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähetä komissiolle faksitse (numeroon (32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.4974 — Gores Group/Sagem Communications seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

(¹) EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

(²) EUVL C 56, 5.3.2005, s. 32.

MUUT ILMOITUKSET

KOMISSIO

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojausta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemukseen julkaiseminen

(2007/C 300/15)

Tämä julkaiseminen antaa oikeuden vastustaa hakemusta neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Vastavätiteet on toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tästä julkaisemisesta.

YHTEENVETO

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 510/2006

"PRESUNTO DO ALENTEJO" tai "PALETA DO ALENTEJO"

EY-nro: PT/PDO/005/0440/24.11.2004

SAN (X) SMM ()

Tämä yhteenveto eritelmän pääkohdista on laadittu ainoastaan tiedotustarkoituksiin.

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen:

Nimi: Gabinete de Planeamento e Politicas
Osoite: Rua Padre António Vieira, n.º 1, 8º
P-1099-073 Lisboa
Puhelin: (351) 213 81 93 00
Faksi: (351) 213 87 66 35
Sähköposti: gppaa@gppaa.min-agricultura.pt

2. Hakijaryhmitymä:

Nimi: ACPA — Associação de Criadores de Porco Alentejano
Osoite: Rua Armação de Pêra, n.º 7
P-7670-259 Ourique
Puhelin: (351) 286 51 80 30
Faksi: (351) 286 51 80 37
Sähköposti: acpaourique@mail.telepac.pt
Kokoonpano: Tuottaja/jalostaja (X) Muu ()

3. Tuotelaji:

Luokka 1.2: Lihajalosteet (keitetyt, suolatut, savustetut)

4. Eritelmä:

(yhteenveto asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan vaatimuksista)

4.1 Nimi: "Presunto do Alentejo" tai "Paleta do Alentejo"

- 4.2 **Kuvaus:** Erityissääntöjen mukaan kasvatettujen, 12–24 kuukauden ikäisinä teurastettujen Portugalin siikakantakirjan Alentejana-rodun osastoon merkityjen Alentejana-rotuisten sikojen (lukuun ottamatta siitoseläimiä) kinkku tai lapa, jonka valmistusvaiheet — suolaaminen, pesu ja kuivaus, esikypsytäminen, kypsytäminen, leikkaaminen ja pakkaaminen — tapahtuvat tarkoin määriteltyjen erityisvaatimusten mukaisesti.

Kinkku on peräisin häpyliitoksen kohdalta leikatusta sian takaraajasta ja lapa sian eturaajasta. Kinkku ja lapa määritellään sekä anatomisesti että lihaskudoksen perusteella, ottaen huomioon lihaskudosta ympäröivä pintarasva. Muoto ja ulkonäkö: Poikkileikkaus on ohut ja pitkänomainen tai pyöreämpi; sorkka ja kamara ovat aina mukana. Kinkku painaa vähintään 5 kilogrammaa ja lapa 3,5 kilogrammaa. Leikkauspinta on väristään vaaleanpunaisesta tummanpunaiseen, öljyinen, kiiltävä, yhtenäinen ja marmoroidu, ja siinä esiintyy lihaskudoksen sisäistä rasvaa. Rakenne on pehmeän joustava ja tuskin lainkaan kuitumainen. Rasva on öljymäisen notkeaa, kiiltävää, helmiäisenvalkoista ja miellyttävän makuista. Maku on pehmeä, mieto, kevyesti suolainen, viipyvä ja miellyttävä, toisinaan hieman pistävä. Aromi on miellyttävä, pehmeä ja mieto, ja siinä tuntuu ruokinnassa käytettyjen tammenterhojen vaikutus.

- 4.3 **Maantieteellinen alue:** Maantieteellinen tuotantoalue, jolla eläimet syntyvät, jolla ne teurastetaan ja jolla ruhoista leikataan valmistukseen käytettävät etu- ja takaraajat sekä jolla kinkut ja lavat leikataan, viipaloidaan ja pakataan, rajoittuu luonnollisella tavalla tammimetsien esiintymisalueeseen, jolla sijaitsevilla tiloilla voidaan harjoittaa luonnonlaiduntamista ja jolla noudatetaan Alentejana-rodun sikojen teurastamista, kinkkujen ja lapojen leikkaamista ja paloittelemista koskevia erityissääntöjä sekä paikallisiiin vakiintuneisiin ja perinteisiin menetelmiin perustuvaa, lihan jalostamiseen, leikkaamiseen ja pakkaamiseen liittyvää osaamista.

Alue käsittää seuraavat kunnat ja taajamat: Abrantes, Alandroal, Alcácer do Sal (lukuun ottamatta Santa Maria do Castelon taajamaa), Alcoutim, Aljezur (Odeceixen, Bordeiran, Rogilin ja Aljezurin taajamat), Aljustrel, Almodôvar, Alter do Chão, Alvito, Arraiolos, Arroanches, Avis, Barrancos, Beja, Borba, Campo Maior, Castelo Branco, Castelo de Vide, Castro Marim (Odeleiten ja Azinhalin taajamat), Castro Verde, Chamusca, Coruche, Crato, Cuba, Elvas (lukuun ottamatta Caia e S. Pedron taajamaa), Estremoz, Évora, Ferreira do Alentejo, Fronteira, Gavião, Grândola (lukuun ottamatta Melidesin taajamaa), Idanha-a-Nova, Lagos (Bensafrimin taajama), Loulé (Ameixialin, Salirin, Alten, Benafimin ja Querençan taajamat), Marvão, Mértola, Monchique (Monchiquen, Marmeleten ja Alfercen taajamat), Monforte, Montemor-o-Novo, Mora, Moura, Mourão, Nisa, Odemira (lukuun ottamatta Vila Nova de Mil Fontesin ja S. Teotónion taajamaa), Ourique, Penamacor, Ponte de Sôr, Portalegre, Portel, Redondo, Reguengos de Monsaraz, Sabugal, Santiago do Cacém (lukuun ottamatta Santo Andrén taajamaa), Sardoal, São Brás de Alportel, Serpa, Sines, Silves (S. Marcasin, S. Bartolomeu de Messinesin ja Silvesin taajamat), Sousel, Tavira, (Cachopon taajama), Vendas Novas, Viana do Alentejo, Vidigueira, Vila Velha de Ródão ja Vila Viçosa.

- 4.4 **Alkuperätodisteet:** Alentejana-rotuisten sikojen on oltava rekisteröidyillä ja valvotuilla tiloilla syntyneitä ja kasvatettuja. Eläimet merkitään niiden syntymähettikellä rodun kantakirjaan. Teurastaminen, ruhojen paloitteleminen, jalostaminen, tuotteen leikkaaminen ja pakkaaminen voivat tapahtua ainoastaan edellä tarkoitetuilla maantieteellisillä alueilla sijaitsevissa ja hallintoviranomaisen tähän tarkoitukseen hyväksymissä valvotuissa laitoksissa. Hyväksyminen voidaan myöntää vasta sen jälkeen, kun tuotanto- ja valmistusolosuhteet on tarkastettu erityisesti alkuperän, raaka-aineiden tuotantotavan ja ominaisuuksien, jalostamista, leikkaamista, viipaloimista ja pakkaamista koskevien edellytysten sekä loppuutteen ominaisuuksien osalta. Koko tuotantoketjuun ja kaikkiin siihen osallistuviin toimijoihin sovelletaan eritelmän määräyksiä ja valvontasääntöjä.

Tuottajat ovat lisäksi itse ottaneet käyttöön täydellisen jäljitettävyysjärjestelmän, jonka avulla voidaan tunnistaa kaikki tuotantoprosessin vaiheet raaka-aineesta loppuutteeseen (ns. pöydästä laitumelle -järjestelmä). Sen avulla voidaan myös todeta kokonaisiin kinkkuihin ja lapoihin tai niistä leikattujen viipaleiden pakkauksiin kiinnitetyn varmennusmerkin numeron ja alkuperäläinten tunnistusnumeron välinen yhteys.

Tuotantoprosessin päätyessä varmennusmerkki, tuotelogo ja SAN-nimitys "Presunto do Alentejo — DOP" tai "Paleta do Alentejo — DOP" voidaan liittää ainoastaan sellaisiin tuotteisiin, jotka täyttävät kaikki eritelmän sääntöjen vaatimukset ja joille on tehty kaikki asianmukaiset ja dokumentoidut tarkastukset, laboratoriokokeet ja maistajapaneelin testit.

4.5 Tuotantomenetelmä: Alentejana-rodun siat kasvatetaan laajaperäisen tai osittain laajaperäisen järjestelmän mukaisesti pääosin vapaina tammimetsissä, joissa kasvaa vähintään 40 rauta- tai korkkitammea hehtaaria kohti. Eläintilheys on enintään yksi sika tammimetsähettaaria kohti. Ruokinta perustuu pääasiassa laajaperäiseen peltolaiduntamiseen, ja siat käyttävät ravinnokseen jäännösviljaa ja sänkeä, heinäkasveja, palkokasveja (esim. hernettä ja virnaa) sekä kaikkiruokaisten eläinten tapaan myös pieniä nisäkkäitä ja lintuja, munia, matelijoita, nilviäisiä, matoja jne. Ainoastaan silloin, kun tällaista ravintoa ei ole riittävästi, eläimille voidaan antaa alueen ulkopuolelta peräisin olevaa koostumukseltaan asianmukaista lisärävintoa annosteltuna siten, että sen osuus ei ylitä 30 %:a ruokavaliosta. Eläimet kävät aina läpi 60–90 päivää kestävän lihotusvaiheen, jonka aikana niitä ruokitaan tammenterhoilla ja muulla tammi-metsistä saatavalla ravinnolla. Tämän vaiheen aikana eläinten painon on noustava vähintään 45 kilogrammalla. Siat teurastetaan 12–24 kuukauden ikäisinä, ja ruhon painon on oltava vähintään 90 kilogrammaa. Kukin kinkku ja lapa merkitään kiinnittämällä siihen numeroitu lenkki. Puhdistamisen jälkeen kinkkujen on painettava vähintään 7,5 kilogrammaa ja lapojen vähintään 5 kilogrammaa, ja molemmissa tapauksissa sorkan on oltava mukana. Painosta riippuen ihonalainen rasvakerros voidaan poistaa. Kinkkujen ja lapojen jalostusprosessi tapahtuu alueen väestön osaamiseen perustuvien vakiintuneiden paikallisten perinteisten menetelmien mukaan ja käsittää useita vaiheita: leikkaaminen, suolaaminen, huuhteleminen, suolaveden poistaminen, kuivaus, esikypsytys ja kypsytys. Prosessin aikana kinkut ja lavat saavat hitaasti asteittain ulkonäköön, väriin, aromiin ja rakenteeseen liittyvät ainutlaatuiset erityisominaisuutensa.

Tekniset valmistustiedot		
	Presunto do Alentejo	Paleta do Alentejo
Suolaaminen		
Kesto	> 8 päivää	Vähintään 4 ja enintään 12 päivää
Lämpötila	< 5 °C	< 5 °C
Kosteus	80–90 %	80–90 %
Huuhteleminen ja valutus		
Kesto	1–5 päivää	1–5 päivää
Lämpötila	3–5 °C	3–5 °C
Suolaveden poistaminen		
Kesto	Enintään 60 päivää	30–80 päivää
Lämpötila	3–6 °C	3–6 °C
Kosteus	> 80 %	80–90 %
Kuivaus/esikypsytys		
Kesto	> 2 kuukautta	Vähintään 2 kuukautta
Lämpötila	8–35 °C	8–35 °C
Kosteus	Noin 70 %	70–85 %
Kypsytys		
Kesto	Vähintään 5 kuukautta	3–18 kuukautta
Lämpötila	Luonnolliset lämpötila- ja kosteusolosuhteet	Luonnolliset lämpötila- ja kosteusolosuhteet
Kosteus		

Presunto tai Paleta do Alentejo voidaan pitää kaupan kokonaisen, paloina ja viipaleina, luullisena tai luuttomaksi leikattuna. Paloittelu ja/tai viipalointi sekä luuttomaksi leikkaaminen voidaan suorittaa ainoastaan määritellyllä maantieteellisellä tuotantoalueella sijaitsevissa laitoksissa, koska nämä toimenpiteet perustuvat erityisosamaiseen, jossa otetaan huomioon yksittäisille tuotteille ominainen muoto, aromien herkkyys ja makuujen monimuotoisuus. Ennen leikattavien ja viipaloitavien palojen valintaa alueen asiantuntijat määrittävät ihanteellisen kypsyyssasteen, ja asiantunteva koulutettu maistaja tarkastaa aistinvaraiset ominaisuudet, analysoi asianmukaisia laitteita käyttäen tuotteen sisäisen aistinvaraisen laadun ja arvioi, onko kypsyyssaste sopiva leikkaamista varten. Jotta kaikki palat voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin, leikkaaminen voi tapahtua ainoastaan pitkälle koulutettujen asiantuntijoiden toimesta, jotka pystyvät leikkaamaan taidokkaasti palat erittäin ohuksi viipaleiksi siten, että koko lihaskudos tulee hyödynnetynä ja kaikki aistinvaraiset ominaisuudet korostuvat. Näiden palojen sisältämä rasva, jolla on oma erityinen makunsa, arominsa, värisä ja kilonsa, härskiintyy helposti ilman ja korkeiden lämpötilojen vaikutuksesta. Näistä syistä leikkaamisen on tapahduttava mikrobiologisten olosuhteiden, lämpötilan ja kosteuden kannalta asianmukaisissa laitoksissa, jotta tuotteen hienostunut maku ei pääse heikkenemään ja se voidaan pakata välittömästi ennen kuin se joutuu liiaksi kosketukseen ilman kanssa. Lisäksi erityisesti tästä tarkoitusta varten koulutetut maistajat tekevät vielä tässäkin vaiheessa aistinvaraisia kokeita.

Näiden toimenpiteiden tavoitteena on taata tuotteen täydellinen jäljitettävyys, estää sen laadun — ja erityisesti aistinvaraisten ominaisuuksien — heikkeneminen, varmistaa, ettei kuluttajia johdata harhaan ja että heille tarjottu tuote on aidosti tuotettu ja valmistettu alkuperäalueella, sekä mahdollistaa valvonta kaikissa tuotantoketjun vaiheissa.

- 4.6 *Yhteys maantieteelliseen alkuperään:* Presuntos ja Paletas do Alentejo tuotetaan alueella, jonka maaperä on köyhää ja ilmasto kesällä erityisen kuuma ja kuiva ja talvella kylmä ja kuiva. Alueen olosuhteissa selviytää kasvisto, jota on myös mahdollista hyödyntää taloudellisesti, muodostuu korkki- ja rautatammimetsistä ja niiden aluskasvillisuudesta. Alentejano-rotuinen sika on eläin, joka on parhaiten sopeutunut alueen luonnonolosuhteisiin, koska sitä on mahdollisuus kasvattaa vapaasti ulkona ja ruokkia pääasiassa tammimetsistä saatavilla luonnontuotteilla (erityisesti heinäkasvit, tammenterhot, vilja, palkokasvit ja pieneläimet) erityisen laiduntamisjärjestelmän (*montanheira*) mukaisesti.

Kasvatusmenetelmä ja ruokinta antavat tämän sikarodon lihaskudokselle ja rasvalle erityiset laatuominaisuudet.

Edellä kuvatut ilmaston erityispiirteet ovat saaneet aikaan sen, että alueella on kehittynyt erityisosainen, jonka ansiosta sianruhoista leikatut palat voidaan kuivata luonnollisella tavalla savustamatta tai käyttämättä mitään muita lisääaineita kuin suolaa.

Näin saadaan kinkkuja ja lapoja, joille on ominaista tyyppillinen muoto ja mukana oleva sorkka (jonka musta varvas ilmaisee välittömästi, että on kyse Alentejana-rotuisesta siasta). Aistinvaraissiin erityisominaisuksiin kuuluvat marmoroidut lihaskudos, rasvan väri ja pehmeys, rakenne, aroma ja maku, jotka ovat ominaisia ja tyyppillisä (tammimetsissä kasvatetuista) Alentejana-rodun sioista saaduille tuotteille, jotka on kuivattu edellä kuvatun alueen luonnollisissa olosuhteissa.

Tuotteen ja alueen välinen yhteys perustuu myös seuraaviin tekijöihin:

Historialliset tekijät: Ensimmäiset viittaukset sikojen esiintymiseen Alentejossa ovat peräisin ajalta useita vuosisatoja ennen ajanlaskumme alkua. Lukuisia todisteita sikojen ja niistä saatujen tuotteiden olemassaolosta on myös roomalaisten ja maurien miehityksen ajoilta. Jo Cato suositti valtakunnan läntisimässä osassa meren tuntumassa valmistettua Alentejon kinkkua. Ajalta, jolloin kristityt valtasivat alueen takaisin maureilta, on säilynyt kuvauksia viljelijöiden ja siankasvattajien välistä kiistoista, jotka koskivat sikatalouden pelloille aiheuttamia vahinkoja ja toisaalta sianlihan ja siitä saatujen tuotteiden merkitystä kansan ruokataloudelle. Sikatalous vakiinnutti 1800-luvun lopussa ja 1900-luvun alussa asemansa Alentejon karjankasvatuksen taloudellisesti merkittävimpien alojen joukossa ja vaikutti myönteisesti alueen ja sen väestön toimeentuloon.

Inhimilliset tekijät: Näiden aina sellaisenaan nauttavien tuotteiden kulutukseen liittyvä erityisiä perinteitä. Aiemmin Presuntos ja Paletas do Alentejo olivat tuotteita, joita nautitti ainoastaan juhlatilaisuuksissa, ja ne olivat myös arvostettuja lahjoja.

4.7 Valvontaelin:

Nimi: Agricert — Certificação de Produtos Alimentares, Lda

Osoite: Av. de Badajoz, n.º 3
P-7350-903 Elvas

Puhelin: (351) 268 62 50 26

Faksi: (351) 268 62 65 46

Sähköposti: agricert@agricert.pt

Agricert on tunnustettu standardin 45011:2001 vaatimukset täytäväksi.

- 4.8 Merkinnät: Etiketissä on ehdottomasti oltava maininta "Presunto do Alentejo — DOP" tai "Paleta Do Alentejo — DOP" sekä vastaava yhteisön tunnus. Lisäksi siinä on oltava varmennusmerkki, jossa on ehdottomasti mainittava tuotteen nimi ja sitä vastaava maininta, valvontaelimen nimi ja sarjanumero (numeerinen tai alfanumeerinen koodi, jonka avulla voidaan varmistaa tuotteen jäljitettävyys). Tuotteen kamaraan poltetaan raudalla jäljempänä esitetyn mallin mukainen leima.

